

**Geopolitieke Invloed door Economische Pressie:  
De Rol van Chinese Beleidsbanken in de Verenigde Naties**

Ivan Cats

682137

MSc Governance en Management van Complexe Systemen

Erasmus Universiteit Rotterdam

Dr. Stefan de Jong – begeleider

Dr. Ingmar van Meerkerk – tweede beoordelaar

Augustus 2024

Woordenaantal: 11.727

## **Samenvatting**

Deze scriptie onderzoekt de invloed die ontwikkelingsleningen, verstrekt door Chinese beleidsbanken, mogelijk hebben op het stemgedrag van landen in de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties (AVVN). Het onderzoek probeert door middel van een kwantitatieve analyse van secundaire data uit meerdere bronnen aan te tonen of deze ontwikkelingsleningen, waarvan de financieringsovereenkomsten vaak zijn voorzien van strenge clausules, het internationale beleid van debiteurlanden beïnvloeden en daarmee bijdragen aan een sterkere geopolitieke machtspositie voor China. Uit een analyse van de gegevens die zijn verzameld over de periode 2014-2021 is gebleken dat Chinese beleidsbanken ontwikkelingsleningen niet gebruiken als instrument om de Chinese geopolitieke machtspositie te versterken. Het is gebleken dat andere factoren, zoals het inkomen per hoofd van de bevolking, het regime, en de stemfractie van een land in de AVVN wel van bepalende invloed zijn op het stemgedrag. Uit een analyse waarbij is gekeken of deze factoren de relatie tussen ontwikkelingsfinanciering en stemgedrag modereren is gebleken dat slechts de stemfractie de invloed van ontwikkelingsleningen modereert, waarbij landen in dezelfde stemfractie als China vaker afwijken van China in hun stemgedrag naar mate de hoeveelheid ontwikkelingsfinanciering die zij ontvangen toeneemt.

## **Voorwoord**

De interesse voor dit onderwerp ontstond bij mij tijdens een reis door Afrika, waarin ik bewust werd van de enorme invloed die China heeft (gehad) op de ontwikkeling van vaak cruciale infrastructuur. Hoewel de resultaten van dit onderzoek tekortschieten in de weergave van de enorme complexiteit die speelt in geopolitieke machtsdynamieken, hoop ik middels het schrijven van deze scriptie enige vorm van bewustwording te creëren voor de structuren en strategieën die door landen gebruikt worden om hun invloedspositie in de wereld te versterken. Ik wil voor de begeleiding in dit proces mijn begeleider Stefan de Jong hartelijk danken, zonder wiens begeleiding het schrijven van deze scriptie ongetwijfeld een stuk moeilijker geweest zou zijn.

## **Inhoudsopgave**

1. Introductie	4
Aanleiding	4
Probleemstelling	5
Wetenschappelijke en maatschappelijke relevantie	7
2. Theoretisch kader	8
Conceptuele modellen	18
3. Methodologie	20
Populatie	20
Operationalisatie	21
Modererende factoren	24
Modellen	25
Validiteit en betrouwbaarheid	26
Interne validiteit	26
Externe validiteit	26
Betrouwbaarheid	26
4. Resultaten	28
Directe relatie	28
Controlevariabelen	29
Economische factoren	29
Politieke factoren	29
Modererende variabelen	30
Economische factoren	30
Politieke factoren	31
Modererende factoren	31
Assumpties	34
Lineariteit	34
Homoscedasticiteit	35
Normaliteit	35
Multicollineariteit	36
5. Conclusie	38
6. Discussie	40
Beperkingen en aanbevelingen	40
Referenties	42
Bijlage I. Dataset	47

# 1. Inleiding

## Aanleiding

Het huidige geopolitieke toneel bevindt zich op een kritiek punt. Zowel de oorlog in het Midden-Oosten als de oorlog in Oekraïne hebben een situatie veroorzaakt waardoor de kans op een mondiaal conflict groter lijkt te zijn dan op het hoogtepunt van de Koude Oorlog (Ikenberry, 2018). Waar in de Koude Oorlog sprake was van spanningen tussen de twee hegemonieën in de bipolaire wereldorde, zijn de geopolitieke betrekkingen vandaag de dag aanzienlijk complexer: de bipolaire orde heeft plaatsgemaakt voor een multipolaire orde waarin geen overduidelijke hegemonie kan worden aangewezen maar waarin verschillende grootmachten zich wel mengen in de spelende conflicten. Hierin is één grootmacht die zich tot op heden nagenoeg afzijdig houdt: China. Er wordt gespeculeerd over de beweegredenen achter de ogenschijnlijk neutrale positie die China inneemt: bereidt China zich in stilte voor en wacht het land zijn kans af om een greep te doen naar de macht, of is het land door binnenlandse economische onrust niet in staat om op te treden? Het eerstgenoemde narratief is de afgelopen jaren regelmatig gezien wanneer Chinese internationale betrekkingen werden besproken en kan worden herleid tot de opzet van de meest omvangrijke ontwikkelingsstrategie in de geschiedenis: het Chinese Belt and Road Initiative (BRI) (Hillman, 2020; Johnson, 2016; Rolland, 2017).

Het BRI streeft naar de ontwikkeling van een wereldwijde handelssamenwerking, waar China door de ontwikkeling van land- en zeeroutes verbonden wordt met de rest van de wereld. Voor de bewerkstelling van de strategie zijn er vanuit China grootschalige investeringen gedaan in de aangesloten landen, waarmee infrastructuurprojecten zijn opgezet die nodig worden geacht om het BRI te kunnen realiseren, zoals havens, spoorwegen en energiecentrales. Vanuit de westerse wereld is er veelvuldig kritiek geuit op de investeringsstrategieën die China toepast, waarbij primaire zorgen worden geuit over de financiële draagkracht van landen die investeringen ontvangen en de ethische overwegingen achter het belasten van deze landen met een schuldenlast (Balding, 2018). China wordt ervan beschuldigd *debt-trap diplomacy* toe te passen; een agressieve kredietverleningstactiek waarbij onhoudbare schulden worden opgedrongen met als doel strategische belangen te verkrijgen in landen die zich niet aan terugbetalingsvoorwaarden kunnen houden (Chellaney, 2017). Hoewel er, ondanks veelvuldig onderzoek, geen bewijs kan worden geproduceerd voor het daadwerkelijk toepassen van *debt-trap diplomacy*, zijn er wel signalen dat de financieringsstructuren achter de Chinese leningen gecompliceerd zijn en mogelijk een zorgelijk effect kunnen hebben op zowel de schuldenproblematiek als de soevereiniteit in

besluitvorming van de ontvangende landen (Brautigam, 2020; Himmer & Rod, 2022; Liu, 2023; Sandhu, 2021).

Een primair onderdeel van de financieringsstructuren achter de Chinese investeringen zijn zogeheten beleidsbanken: banken die formeel onafhankelijk van de centrale overheid opereren, maar in werkelijkheid onder bijna volledige controle van de staat vallen en worden gebruikt om het economisch beleid van de centrale overheid, voornamelijk op internationaal niveau, uit te dragen. Vanwege de formele onafhankelijkheid kunnen door deze banken financieringsstrategieën toegepast worden die door overheden niet ingezet kunnen worden bij het verstrekken van ontwikkelingsleningen (García-Herrero, 2011; Kong & Gallagher, 2017; Serbina, 2022). Uit eerder onderzoek is gebleken dat leningen verstrekt door Chinese beleidsbanken, in het bijzonder de Export-Import Bank China (EIBC) en de China Development Bank (CDB), gebruik maken van verregaande ‘verborgen’ clausules in hun financieringscontracten om de risico’s die meekomen met de verstrekking van geld aan landen met een lage kredietwaardigheid te mitigeren. Veelvoorkomend in deze contracten zijn clausules waarmee gefinancierde projecten geannuleerd kunnen worden en onmiddellijke terugbetaling geëist kan worden bij het schenden van contractuele voorwaarden (Gelpern et al., 2021).

### **Probleemstelling**

De aanwezigheid van bovengenoemde clausules in de Chinese financieringscontracten verzekert de beleidsbanken van een machtspositie ten opzichte van de debiteur, mede doordat de gronden voor annulering van een financieringsovereenkomst zeer breed kunnen zijn, waarbij het dwarsliggen van, of het ondernemen van actie tegen, een Chinese entiteit door een debiteur geacht wordt als een reden om een overeenkomst te annuleren, met onmiddellijke opeisbaarheid van de lening als gevolg (Gelpern et al., 2021). Het ontbreken van specificiteit in clausules zoals voorgenoemde zorgt ervoor dat het binnenlands beleid van debiteurenlanden in zekere mate onderhevig is aan invloed vanuit China, met name wanneer een gefinancierd project van beduidend belang is voor de debiteur. Een dergelijk scenario heeft zich voorgedaan in Argentinië, waar de CDB financiering heeft verstrekt voor de renovatie van een belangrijke spoorlijn en de bouw van twee waterkrachtcentrales, waarbij de twee projecten door clausules in de financieringsovereenkomsten aan elkaar werden verbonden. Na de aanstelling van een nieuwe regering heeft deze gepoogd de bouw van de waterkrachtcentrales terug te keren uit milieuoverwegingen, waarna deze door de CDB werd gewezen op het feit dat, als gevolg

hiervan, de renovatie van de spoorweg geannuleerd zou worden en dat onmiddellijke terugbetaling van beide leningen geëist zou worden. Dit heeft geleid tot een gedwongen heroverweging van de Argentijnse regering, waaruit is besloten de bouw van de waterkrachtcentrales doorgang te laten vinden (Gelpern et al., 2021).

Dergelijke voorvallen geven blijk van de invloed die kan worden uitgeoefend wanneer ontwikkelingsfinanciering als pressiemiddel gebruikt wordt om vorm te geven aan het beleid van debiteurenlanden. Hoewel er bewijs is dat China door middel van deze strategie invloed heeft uitgeoefend op binnenlands beleid, zijn er geen gevallen bekend waarin China ontwikkelingsfinanciering als pressiemiddel heeft gebruikt om haar positie op het geopolitieke toneel te versterken, zoals door aanhangers van de *debt-trap diplomacy* theorie beweerd wordt (Brautigam, 2020; Himmer & Rod, 2022; Liu, 2023; Sandhu, 2021). Het probleem ligt in de aannames die in *debt-trap diplomacy* theorie worden gemaakt, dat een uitbreiding van geopolitieke invloed gereflecteerd wordt door een ‘harde’ overname van strategische belangen in andere landen. Om deze reden is het van belang om vanuit een andere invalshoek te kijken naar manieren waarmee eventuele geopolitieke invloed die wordt uitgeoefend door China onderzocht kan worden. Een manier waarmee mogelijk gekeken kan worden naar geopolitieke dynamiek, is het onderzoeken van het stemgedrag van landen in de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties (AVVN): door te onderzoeken of landen overeenkomstig stemmen met grootmachten zoals de Verenigde Staten of China is gebleken dat dit de machtspositie van geopolitieke grootmachten reflecteert, en kan ook onderzocht worden of deze positie verandert over tijd (Brazys & Dukalskis, 2017; Istomin, 2018). Dit leidt tot de volgende onderzoeksvraag:

*‘In welke mate hebben leningen, verstrekt door Chinese beleidsbanken, invloed op het stemgedrag van landen in de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties?’*

Om de hoofdvraag te kunnen beantwoorden zijn de volgende deelvragen opgesteld:

*‘Wat zijn de specifieke kenmerken en voorwaarden van leningen verstrekt door Chinese beleidsbanken, en hoe verschillen deze van andere ontwikkelingsleningen?’*

Daarnaast is het in een dergelijk onderzoek belangrijk om te erkennen dat stemgedrag van landen afhankelijk is van meerdere factoren die in de analyse meegenomen moeten worden. Dit leidt tot de volgende deelvragen:

*‘Welke factoren hebben invloed op het stemgedrag van landen in de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties?’*

*‘In welke mate modereren deze factoren de mogelijke invloed van leningen, verstrekt door Chinese beleidsbanken, op het stemgedrag van landen in de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties?’*

Dit onderzoek heeft als doel om te analyseren of de uitoefening van invloed door China, met haar beleidsbanken als instrument, beperkt blijft tot het sturen van binnenlands beleid van landen, of dat China ook invloed uitoefent op het buitenlandbeleid van landen, waarmee de claims dat China het BRI gebruikt om haar internationale machtspositie te versterken onderbouwd kunnen worden.

Om te zorgen voor variëteit in de woordkeuze worden in dit onderzoek de termen ‘Chinese ontwikkelingsfinanciering’, ‘Chinese ontwikkelingshulp’ en ‘Chinese ontwikkelingsleningen’ allen gebruikt om leningen te beschrijven die door de Chinese beleidsbanken zijn verstrekt.

### **Wetenschappelijke en maatschappelijke relevantie**

Dit onderzoek draagt bij aan het academische debat door een nieuwe invalshoek te bieden op de veelbesproken *debt-trap diplomacy* theorie, in de context van de Chinese buitenlandse investeringen via beleidsbanken. Terwijl er een uitgebreide discussie is over de vraag of China inderdaad deze tactiek toepast, blijft een directe relatie tussen Chinese ontwikkelingsleningen en geopolitieke invloed onderbelicht in de huidige literatuur. Het onderzoek draagt bij door een kwantitatieve analyse toe te passen op het stemgedrag van landen in de AVVN en mogelijke factoren die dit gedrag beïnvloeden. Hiermee wordt een nieuw perspectief geboden op hoe financiële afhankelijkheid de buitenlandse politiek van landen kan beïnvloeden.

De maatschappelijke relevantie van deze scriptie ligt in het bieden van inzicht in hoe economische machtsstructuren, met name door middel van ontwikkelingsleningen, geopolitieke verhoudingen kunnen beïnvloeden. De bevindingen kunnen niet alleen academische, maar ook beleidsmatige implicaties hebben, door beter inzicht te bieden in de strategische keuzes van landen in internationale fora in het licht van economische afhankelijkheid van grote mogendheden zoals China. De uitkomsten kunnen van waarde zijn

op het gebied van ethiek en rechtvaardigheid in internationale betrekkingen: door te onderzoeken hoe economische afhankelijkheid mogelijk leidt tot beïnvloeding van politieke beslissingen, draagt dit onderzoek bij aan discussies over de bescherming van democratische waarden en nationale soevereiniteit.

## 2. Theoretisch kader

### **Internationale ontwikkelingsfinanciering**

Er is veelvuldig onderzoek gedaan naar uiteenlopende thema's omtrent ontwikkelingsfinanciering, waarbij een van deze thema's zich specifiek richt op het onderzoeken van de beweegredenen die landen hebben om te besluiten om ontwikkelingsfinanciering te verstrekken. Hieruit is naar voren gekomen dat donorlanden niet altijd handelen vanuit een barmhartig oogpunt, maar dat zij vaak ontwikkelingsfinanciering verstrekken omdat zij gemotiveerd worden door andere factoren, zoals een historisch koloniale band met het ontvangende land of de strategische belangen van het donorland zelf (Alesina & Dollar, 2000). Ondanks dat er vaak wordt aangenomen dat ontwikkelingsfinanciering wordt afgestemd op de situatie in het ontvangende land, en dat de primaire motivatie achter de verstrekking is om hulp te bieden aan landen die dit nodig hebben, blijkt dat donorlanden veelvuldig handelen vanuit eigenbelang, waarbij er bovendien geen oog is voor humanitaire of institutionele tekortkomingen in de ontvangende landen (Alesina & Weder, 2002; Berthelemy, 2006; Hoeffler & Outram, 2011; Neumayer, 2003).

### **Debt-trap diplomacy**

Ontwikkelingsfinanciering verstrekken uit eigenbelang van verstreckende landen is een essentieel beginsel van de *debt-trap diplomacy* theorie, die oorsprong vindt in het werk van Chellaney (2017). In het artikel beschrijft de auteur een mogelijk zorgelijke ontwikkeling op geopolitiek vlak, als gevolg van de grootschalige investeringen die China middels het BRI doet met als doeleinde het gewin van strategische infrastructuur. De belangrijkste casus die wordt aangehaald om de theorie te ondersteunen betreft de Hambantota haven, een haven in Sri Lanka gefinancierd door investeringen die middels het BRI zijn gedaan. Als gevolg van tekortkomingen in de mogelijkheid om deze investeringen terug te betalen zou de haven door Sri Lanka zijn overgedragen aan China, ter gebruik van strategisch militaire doeleinden (Chellaney, 2017). Hoewel dit narratief is overgenomen door een groot aantal westerse media, is de academische wereld gericht op het tegendeel van de *debt-trap diplomacy* theorie



bewijzen. Er wordt gesteld dat de voorbeelden die worden aangehaald als bewijzen voor de theorie sterk worden overdreven of uit context worden getrokken om angst voor de Chinese opkomst op de geopolitieke financiële markt te creëren. De gedeelde conclusie, uit analyses van de voornaamste *debt-trap diplomacy* voorbeeldcasussen – waaronder de Hambantota haven – luidt dat er geen bewijs gevonden bestaat voor een agressieve Chinese financieringsstrategie waarin het uiteindelijke doel is om strategische infrastructuur voor militaire doeleinden te winnen (Brautigam, 2020; Gangte, 2020; Himmer & Rod, 2022; Liu, 2023; Sandhu, 2021).

Ondanks het feit dat het *debt-trap diplomacy* narratief ongefundeerd wordt geacht vanwege het gebrek aan daadwerkelijke Chinese overnames van strategische infrastructuur blijft een mogelijk belangrijk aspect van de theorie onderbelicht: een narratief waarbij *debt-trap diplomacy* wordt toegepast op een andere wijze dan resulterend in militaire overname van infrastructuur wordt niet besproken. Om die reden richt dit onderzoek zich op het vinden van andere manieren waarmee macht kan worden uitgeoefend over soevereine landen.

### **Economische pressie**

Binnen internationale betrekkingen wordt een onderscheid gemaakt tussen twee manieren van macht uitoefenen over andere landen: *hard power* en *soft power*. Hard power betreft uitoefening van macht door middel van militair ingrijpen, economische sancties of overname van infrastructuur, met als doel een gewenste uitkomst afdwingen. *Soft power* richt zich op coöperatieve diplomatiek, zoals uitwisseling van cultuur of het bieden van financiële hulp (Nye, 2004, 2011). Uit de discussie omtrent *debt-trap diplomacy* rijst de vraag of een ogenschijnlijk *soft power* instrument, zoals het BRI is gepresenteerd, gebruikt kan worden als een *hard power* instrument. In het verleden, bijvoorbeeld ten tijde van de Koude Oorlog, is het voorgekomen dat *soft power* instrumenten zijn gebruikt om macht uit te oefenen over landen door afhankelijkheidsrelaties te creëren, waarbij vormen van ontwikkelingshulp zijn gebruikt om debiteuren afhankelijk te maken van de landen die hen geld verstrekten om te kunnen investeren in binnenlandse veiligheid of het winnen van grondstoffen (Dollar & Levin, 2006; Levitsky & Way, 2010; Lumsdaine, 1993).

### **Vormen van ontwikkelingsfinanciering**

Om een beeld te kunnen schetsen van manieren waarop ontwikkelingsfinanciering gebruikt kan worden om een ontvanger afhankelijk te maken is het belangrijk om een onderscheid te maken tussen twee vormen van ontwikkelingsfinanciering. Deze twee vormen

onderscheiden zich voornamelijk van elkaar door hun (non)concessionele karakter, waarbij er voor de classificatie wordt gekeken naar de hoogte van de giftcomponent van de financieringsovereenkomst. Financieringsovereenkomsten worden geclassificeerd door de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) als *Official Development Assistance* (ODA) of *Other Official Flows* (OOF); om als ODA geclassificeerd te worden moet ontwikkelingsfinanciering gericht zijn op het bevorderen van het welzijn in ontwikkelingslanden en een giftcomponent hebben, die kan oplopen van minimaal 10% (voor leningen aan multilaterale instituten en ontwikkelingslanden met een hogere inkomenscategorie) tot 45% voor leningen aan de armste landen (OECD, 2024a). Alle andere ontwikkelingsfinanciering die door overheden of multilaterale instituten wordt verstrekt, maar geen concessioneel karakter heeft door het ontbreken van een dergelijk giftcomponent wordt geclassificeerd als OOF; onder deze definitie vallen ook exportkredieten die niet primair gericht zijn op de ontwikkeling van de ontvanger (OECD, 2024b). China maakt in de verstrekking van ontwikkelingsfinanciering voornamelijk gebruik van OOF, wat minder strenge regelgeving vereist dan ODA (OECD, 2024c) .

### **Chinese beleidsbanken en voorwaarden**

Het overgrote deel van de door China verstrekte ontwikkelingsfinanciering wordt niet direct door overheidsinstanties verstrekt: voor deze doeleinden wordt gebruik gemaakt van de Chinese beleidsbanken, die volledig eigendom zijn van de staat en zodanig gebruikt worden om de (inter)nationale economische strategieën van de Chinese Communistische Partij (CCP) te bewerkstelligen (García-Herrero, 2011; Kong & Gallagher, 2017; Serbina, 2022). De twee grootste beleidsbanken, de China Development Bank en de Export-Import Bank China, worden door de CCP gebruikt voor de financiering van internationale infrastructuurprojecten en exportkredieten, waarmee zij als de voornaamste financiers van BRI projecten gezien kunnen worden (Chen, 2020; Hameiri & Jones, 2018; Serbina, 2022). Het aandeel van de beleidsbanken op het totaal van Chinese ontwikkelingsfinanciering is dan ook substantieel: 55,6% van de Chinese ontwikkelingsfinanciering is afkomstig van zowel de CDB als de EIBC;<sup>1</sup> het aandeel van de beleidsbanken in de non-concessionele financieringen ligt nog hoger, op 56,3% (Custer et al., 2023).<sup>2</sup> Het belang van een illustratie van het aandeel van de

---

<sup>1</sup> \$1.105.236.098.665 van in totaal \$1.988.857.288.333 aan ontwikkelingsfinanciering vanuit China is afkomstig van de CDB en de EIBC

<sup>2</sup> \$1.000.673.673.789 van in totaal \$1.777.895.850.733 aan OOF vanuit China is afkomstig van de CDB en de EIBC

Chinese beleidsbanken wordt duidelijk gemaakt in een rapport van Gelpern, Horn en Trebesch (2021), waarin wordt onderzocht hoe leningen die door de CDB en de EIBC worden verstrekt zich verhouden tot andere ontwikkelingsfinanciers.<sup>3</sup> Uit dit rapport wordt geconcludeerd dat er belangrijke verschillen waargenomen worden in de financieringscontracten, die te categoriseren zijn in drie kenmerkgroepen: confidentialiteit, senioriteit en beleidsinvloed (Gelpern et al., 2021).

### ***Confidentialiteit***

Het valt op dat, in contracten die worden afgesloten om Chinese ontwikkelingsfinanciering te garanderen, gebruik wordt gemaakt van clausules die zijn gericht op het waarborgen van geheimhouding rondom de overeengekomen financiering. Hoewel dit niet alleen voorkomt in de Chinese contracten, maar ook in de contracten die in de benchmarkset zijn onderzocht, kunnen er verschillen worden waargenomen over de mate van geheimhouding die vanuit de CDB en de EIBC worden geëist. Benchmarkcontracten geven voornamelijk blijk van geheimhoudingsclausules die betrekking hebben op de voorwaarden rondom de contracten, en waarmee primair de geldverstrekker wordt gebonden tot geheimhouding van voorwaarden rondom de financieringsovereenkomst; in de Chinese contracten zijn deze geheimhoudingsclausules veelal gericht op het binden van de ontvangende partij tot geheimhouding (Gelpern et al., 2021). Ook de strekking van de Chinese geheimhoudingsclausules is breder dan de clausules die in de benchmarkset gevonden worden: waar de clausules in de benchmarkset betrekking hebben op de voorwaarden rondom de overeenkomst, worden debiteuren door Chinese contracten verplicht tot geheimhouding over het bestaan van de schuld zelf. Deze clausules werden niet altijd gevonden in Chinese financieringsovereenkomsten: een opmerkelijke verandering heeft plaatsgevonden in 2014, waarna de verrijkende geheimhoudingsclausules in alle CDB en EIBC contracten waargenomen zijn (Gelpern et al., 2021). Het probleem dat gecreëerd wordt door de inzet van zulke verrijkende geheimhoudingsclausules is noemenswaardig: overheden worden hiermee verplicht om informatie over enorme schuldverplichtingen achter te houden voor het publiek, maar ook voor eventuele andere instanties die financiering verstrekken. Zodoende wordt een hulpbehoevende overheid niet alleen gedwongen om onethisch tegenover haar kiezers te handelen, maar kan de schuldhoudbaarheid van

---

<sup>3</sup> CDB en EIBC contracten worden vergeleken met een benchmarkset van financieringsovereenkomsten die zijn verstrekt door bilaterale DAC crediteuren, bilaterale non-DAC crediteuren, multilaterale crediteuren en commerciële banken (Gelpern et al., 2021).

ontwikkelingslanden ook in het geding komen, bijvoorbeeld wanneer zij worden geforceerd om deze schulden niet op te geven in eventuele herfinancieringsprogramma's (Gelpern et al., 2021).

### ***Senioriteit en risicomitigatie***

Een ander opmerkelijk thema dat terugkomt in de Chinese contracten heeft betrekking op clausules die intentioneel zijn opgesteld om eventuele risico's voor Chinese geldverstrekkers zo veel mogelijk te mitigeren. In deze clausules worden afspraken vastgelegd over *security arrangements* waarmee de CDB en EIBC om een zekere garantstelling van de debiteur vragen. Deze garantstellingen variëren in vorm, waarbij de meest voorkomende de vorm aannemen van *escrow accounts*, waarin alle opbrengsten van een gefinancierd project gestort moeten worden zonder dat de debiteur hierbij kan tot de volledige lening is terugbetaald. Wat opvalt is dat in 38% van de gevallen dat China garantstellingen eist deze garantstellingen niet worden gegeven in de vorm van een financiële garantstelling, maar door het beschikbaar stellen van ongerelateerde inkomsten. Voorbeelden hiervan zijn omzetten van olie- of bauxietexport (in Ecuador, Venezuela en Ghana), of andere opbrengsten uit grondstoffen (Gelpern et al., 2021). Het is aannemelijk dat door het voorkomen van deze garantiestructuren het *debt-trap diplomacy* narratief is ontstaan; toch blijkt het dat de Chinese beleidsbanken de voorkeur geven aan controle over financiële middelen. In slechts vijf financieringsovereenkomsten is er afgeweken van het eisen van controle over financiële middelen: de DRC heeft mijnrechten gebruikt als garantie, en Sierra Leone heeft hiervoor materiaal en aandelen van een projectontwikkelaar ter beschikking gesteld. In slechts een contract kan worden gesproken van een structuur zoals deze door het *debt-trap diplomacy* narratief wordt geïllustreerd: dit betreft de controle over een haven in Sierra Leone, als garantstelling voor een door de EIBC verstrekte lening (Gelpern et al., 2021).

Naast de uitgebreide clausules voor risicomitigatie maken de CDB en EIBC ook gebruik van andere opmerkelijke mechanismen om de kans op terugbetaling van de verstrekte leningen te vergroten. Deze mechanismen vertalen zich voornamelijk in het gebruik van senioriteitsclausules in de Chinese contracten, waarbij een debiteur vastlegt dat de Chinese lening prioriteit in de afbetaling geniet ten opzichte van eventuele andere crediteuren. Daarnaast is er in alle Chinese contracten een clausule gevonden waarmee een debiteur wordt verplicht om de schuld niet mee te nemen in schuldhervormingsprocessen die worden gefaciliteerd door bi- of multilaterale crediteuren, specifiek de Paris Club (Gelpern et al.,

2021). De Paris Club is een groep van officiële bilaterale crediteuren, waaronder de VS, het VK en verschillende EU-lidstaten, die is gericht op het waarborgen van een duurzaam schuldenbeleid voor ontwikkelingslanden. Een belangrijk principe dat door de Paris Club wordt gehanteerd is het principe van *comparable treatment*, waarmee crediteuren worden verplicht om een debiteur dezelfde (vaak milde) terugbetalingsvoorwaarden te bieden wanneer een debiteur in financiële moeilijkheden verkeert (Paris Club, 2023). De Chinese contracten binden debiteuren expliciet om de schuld te excluseren van de Paris Club, waarmee China (naast senioriteit) zichzelf vrijstelt van het stellen van gunstige terugbetalingsvoorwaarden. Dit creëert mogelijk een complexe situatie voor debiteuren wanneer zich financiële moeilijkheden voordoen: de *escrow accounts* weerhouden een debiteur om toegang te krijgen tot opbrengsten van een project, en wanneer een land de Chinese schuld niet kan betalen kan het zich niet beroepen op vergevende voorwaarden die door de Paris Club gewaarborgd worden; in tegenstelling, de enige optie die overblijft voor de betreffende debiteur in dit doemscenario is om zich opnieuw tot China te wenden om een herfinancieringsovereenkomst aan te gaan waarmee de oorspronkelijke schuld kan worden afgelost (Gelpern et al., 2021). Dit gedrag, van lenen om af te lossen, kan leiden tot grote gevaren voor de schuldhoudbaarheid van landen, waarmee deze landen – zij het niet door middel van controle over strategische infrastructuur – mogelijk in een Chinese schuldenvaal terecht komen (Chen, 2020; Dollar, 2018)

### ***Beleidsinvloed***

Het laatste opmerkelijke verschil tussen Chinese contracten en de contracten in de benchmarkset betreft de consequenties waarmee debiteuren te maken krijgen als zij op een bepaalde manier handelen. Allereerst wordt er in de contracten veel gebruik gemaakt van *cross-default* clausules, waarmee een schuld versneld of volledig inbaar wordt op het moment dat een debiteur zijn betaalverplichting aan een andere crediteur, of op een andere lening van dezelfde crediteur, niet nakomt. Hierin is weinig opmerkelijks te herkennen, gezien het feit dat alle commerciële financiers gebruik maken van zulke clausules; het enige mogelijk opmerkelijke is, is dat de CDB en de EIBC in feite statelijke actoren zijn en geen commerciële instellingen, waarvan debiteurvriendelijker gedrag wordt verwacht. Wat wel bijzonder is aan de Chinese contracten zijn *cross-cancellation* clausules, die naast *cross-default* clausules veelvoorkomend zijn in de contracten van de CDB en de EIBC. In deze contracten is er sprake van voorwaarden die het eenzijdig annuleren van financieringsovereenkomsten mogelijk maken wanneer een gefinancierd land 1) handelt in

strijd met de belangen van een Chinese entiteit, 2) diplomatieke banden met China verbreekt of de banden met het land verbroken worden, 3) significante wets- of beleidswijzigingen doorvoert (Gelpern et al., 2021). Hiermee laat China zien dat er in bepaalde mate controle is over de politieke en beleidsmatige gedragingen van soevereine landen.

### **Beïnvloedbaarheid stemgedrag**

China is een voorbeeld van een land dat meermaals weinig tot geen voorwaarden aan ontvangende landen stelt op humanitair of institutioneel gebied voor het ontvangen van financiering, waardoor de conclusie wordt getrokken dat er door China mogelijk uit eigen nationaal belang gefinancierd wordt, in plaats van uit het belang van de ontvanger (Furuoka, 2017; Naim, 2007; Tull, 2006). Echter, China blijkt niet de enige donor te zijn waarbij de belangen van hulpbehoevende landen niet de voornaamste prioriteit hebben: uit onderzoek van Dreher, Nunnenkamp en Thiele (2008) is gebleken dat de Verenigde Staten een politiek gemotiveerde strategie toepassen, waarbij landen die in de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties hun stemgedrag overeenstemmen met dat van de Verenigde Staten, beloofd worden met een aanzienlijk hogere mate van toebedeling van ontwikkelingsfinanciering. Uit later onderzoek blijkt dat politieke motivatie achter ontwikkelingsfinanciering niet alleen voorkomt bij machtige landen, maar ook bij intergouvernementele groeperingen. Uit een analyse van 188 landen gedurende bijna 40 jaar, is naar voren gekomen dat de G7 landen actief gebruik maken van het Internationaal Monetair Fonds en de Wereldbank als instrumenten om hulpbehoevende landen te manipuleren en te belonen met meer ontwikkelingsfinanciering, in ruil voor het in lijn stemmen met het beleid van de G7 landen in de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties (Dreher & Sturm, 2012).

Op basis van het non-concessionele karakter dat leningen van Chinese beleidsbanken kenmerkt, de strenge en verrijkende voorwaarden die debiteuren aan China binden, en het feit dat er bewijs is gevonden dat ontwikkelingsfinanciering eerder als pressiemiddel door geopolitieke grootmachten is gebruikt, kan de volgende hypothese op de hoofdvraag worden opgesteld:

*H<sub>1</sub>: Landen stemmen meer in overeenstemming met China naar mate zij meer geld van de Chinese beleidsbanken ontvangen.*

### **Stemgedrag in de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties**

Er is een veelvoud aan factoren die kunnen worden aangewezen als beweegredenen voor landen om op een bepaalde manier te stemmen in de AVVN, waarvan de belangrijkste factoren onderverdeeld kunnen worden in twee categorieën: economische en politieke factoren. Als meest bepalende factor wordt de welvaart van een land aangewezen: hoe welgestelder een land is, des te groter de waarschijnlijkheid dat een land in lijn stemt met andere welvarende landen, zoals de VS of andere G7-landen (Brazys & Panke, 2017; Vincent, 1971). Daarnaast zijn banden met economische grootmachten medebepalend in de afweging voor het stemgedrag, waarbij een hechtere band, die uitgedrukt kan worden in het totale handelsvolume, zich vertaalt in gelijkend stemgedrag (Brazys & Dukalskis, 2017; Vincent, 1971). Hieruit volgen de volgende hypothesen:

*H<sub>2</sub>: Landen in lagere inkomensgroepen stemmen vaker in lijn met China*

*H<sub>3</sub>: Landen die veel handel drijven met China stemmen vaker in lijn met China*

Afgezien van economische factoren spelen politieke factoren logischerwijs ook een bepalende rol in het stemgedrag van landen. Vincent (1971) stelt vast dat democratisch bestuurde landen de neiging hebben om vaker in overeenstemming te stemmen met andere democratische landen, en autocratische landen dit minder vaak doen. Autoritaire staten laten vaker een voorkeur zien om zich te verenigen met andere autoritaire staten, vanwege het feit dat de gedeelde belangen van autoritaire landen, zoals het voortbestaan van een heersende elite, minder worden bekritiseerd door landen met gelijkgestemde regimes dan in een samenwerking met democratische landen zou gebeuren (Goddard & Nexon, 2016; Levitsky & Way, 2010). Hieruit volgt de volgende hypothese:

*H<sub>4</sub>: Landen met een autoritair regime stemmen vaker in lijn met China dan landen met een democratisch regime*

Een andere belangrijke politieke factor voor landen is samenwerking op het gebied van grote, internationale projecten, waarbij het mogelijk is dat deelnemers van zulke projecten zich welwillend opstellen tegen het initiatief nemende land om de samenwerking te bevorderen (Li, 2023). Hieruit volgt de volgende hypothese:

*H<sub>5</sub>: Landen die lid zijn van het BRI stemmen vaker in lijn met China*

Vanwege het *equal representation* principe, waarbij ieder land een even zwaar wegende stem heeft, wordt het in de AVVN belangrijk geacht door landen om zich in te spannen voor de vorming van allianties binnen de AVVN: zulke allianties kunnen gebaseerd zijn op regio, inkomensgroep, industriële belangen of andere factoren (Ferdinand, 2014; Lijphart, 1963). Hoewel het stemgedrag binnen gevormde allianties kan verschillen, wordt het voor machtigere landen belangrijk geacht om zoveel mogelijk allianties te vormen en binnen de allianties leiderschap te tonen, en op deze manier een vorm van hegemonie uit te dragen (Lentner, 2005). Een vorm van allianties die zich voordoet binnen de AVVN, zijn de zogeheten *voting blocks*, of stemfracties: groepen van landen die zich op basis van gedeelde beleidsopvattingen of belangen hebben gegroepeerd om een sterkere onderhandelingspositie te verkrijgen (United Nations, 2024). Er wordt gezegd dat het horen bij een *voting block* als effect heeft dat er vaker in lijn wordt gestemd met de grotere landen in dezelfde alliantie, maar dat dit geen garantie biedt omdat er ook binnen de allianties verschillen in overtuiging kunnen zijn (Bailey & Voeten, 2018; Keohane, 1965; Lijphart, 1963; Voeten, 2000). Op basis van deze theorie volgt de volgende hypothese:

*H<sub>6</sub>: Landen in dezelfde stemfractie als China stemmen vaker overeenkomstig met China*

Naast het vaststellen van factoren die invloed hebben op de overeenkomstigheid met China in het stemgedrag van landen, is het ook van belang om te onderzoeken hoe deze factoren de relatie tussen ontvangen financiering en mogelijk stemgedrag beïnvloeden. Op basis van de verwachting dat bovengenoemde factoren een impact hebben op het stemgedrag van landen, wordt verwacht dat deze een modererend effect zullen hebben op de relatie tussen de hoeveelheid ontvangen ontwikkelingsfinanciering en het stemgedrag van landen. In deze moderatie is de afhankelijkheid van debiteuren ten opzichte van China een belangrijke factor die meespeelt. Landen met een laag inkomen zijn mogelijk afhankelijk van de landen die hen ondersteunen door middel van ontwikkelingsfinanciering, gezien dit voor arme landen een cruciale bron van inkomen kan zijn. Naast inkomen wordt er verwacht dat het handelsvolume met China een belangrijke factor is voor het stemgedrag van een land in de AVVN (Brazys & Dukalskis, 2017). Wanneer er wordt gekeken naar handelsrelaties met China als modererende factor op de relatie tussen Chinese ontwikkelingsleningen en stemgedrag, kan ook hier afhankelijkheid als verklarende factor worden gezien. Wanneer landen in hun handel afhankelijk zijn van China door een hoger handelsvolume is het mogelijk dat de invloed van ontvangen leningen sterker is, omdat landen zich aan



voorwaarden willen houden om hun handelsrelatie te beschermen. Ook op het gebied van regime wordt de moderatie verwacht omwille van afhankelijkheid: autoritaire landen scharen zich vaak in allianties van gelijkgestemde regimes, waarbij de steun van een autoritaire grootmacht belangrijk kan zijn voor landen (Istomin, 2018). Om deze steun te behouden kan verwacht worden dat de invloed van leningen in minder democratische landen nog groter is. Ditzelfde geldt voor landen die zijn aangesloten bij het BRI: de afhankelijkheid van deelname aan het BRI ervoor zorgen dat de invloed van Chinese leningen groter is voor BRI-lidstaten (Li, 2023). Tenslotte kan de afhankelijkheid van steun van een grootmacht ook als mogelijke verklaring voor een modererend effect van de stemfractie van een land gelden. Uit bovenstaande volgen de volgende hypothesen:

*H<sub>7</sub>: De relatie tussen ontvangen ontwikkelingsfinanciering uit China en het stemgedrag in de AVVN wordt gemodereerd door het inkomen, waarbij de invloed van Chinese ontwikkelingsfinanciering groter is voor landen met een laag inkomen*

*H<sub>8</sub>: De relatie tussen ontvangen ontwikkelingsfinanciering uit China en het stemgedrag in de AVVN wordt gemodereerd door het handelsvolume, waarbij de invloed van Chinese ontwikkelingsfinanciering groter is voor landen die een hoger handelsvolume met China hebben*

*H<sub>9</sub>: De relatie tussen ontvangen ontwikkelingsfinanciering uit China en het stemgedrag in de AVVN wordt gemodereerd door het regime, waarbij de invloed van Chinese ontwikkelingsfinanciering groter is voor landen met minder democratische regimes*

*H<sub>10</sub>: De relatie tussen ontvangen ontwikkelingsfinanciering uit China en het stemgedrag in de AVVN wordt gemodereerd door BRI lidmaatschap, waarbij de invloed van Chinese ontwikkelingsfinanciering sterker is voor landen die lid zijn van het BRI*

*H<sub>11</sub>: De relatie tussen ontvangen ontwikkelingsfinanciering uit China en het stemgedrag in de AVVN wordt gemodereerd door de stemfractie waarin landen zitten, waarbij de invloed van Chinese ontwikkelingsfinanciering sterker is voor landen die in dezelfde stemfractie als China zitten*

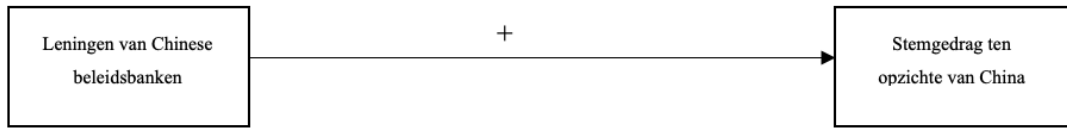
## **Chinees aandeel globale ontwikkelingsfinanciering**

China is de afgelopen jaren gegroeid tot de grootste verstrekker van bilaterale ontwikkelingsfinanciering (Ray et al., 2021). In de periode van 2010 tot 2020 is er door de G7 landen gezamenlijk een bedrag van \$1.222 biljoen aan ontwikkelingsfinanciering verstrekt, waarvan \$1.205 biljoen als ODA gezien wordt – financiering gericht op het verbeteren van omstandigheden en met een giftcomponent – en \$17.6 miljard als OOF (OECD, 2024c). In dezelfde periode is er door China een bedrag van \$1.989 biljoen aan ontwikkelingsfinanciering verstrekt, waarvan ‘slechts’ \$210 miljard als ODA geënclassificeerd is en \$1.777 biljoen als OOF (Custer et al., 2023). Dit laat zien dat China haar positie als dominante crediteur niet te danken heeft aan concessionele financiering (waarvan het land in de bovengenoemde periode 17,5% van het totaal van de G7 landen heeft verstrekt) maar aan het verstrekken van non-concessionele leningen (waarvan China 10110% van het totaal van de G7 landen heeft verstrekt). Zelfs wanneer de vergelijking wordt gemaakt tussen het bedrag dat China aan OOF heeft verstrekt in de periode van 2010 tot 2020 en het bedrag dat de G7 landen aan ODA hebben gefinancierd in dezelfde periode, ligt het bedrag van China 147,3% hoger. Hoewel uit deze bedragen het idee kan worden opgemaakt dat China een substantiële bijdrage levert aan de ontwikkeling van landen die investeringen hard nodig hebben, blijkt dat de non-concessionele financieringen die China verstrekt gepaard gaan met aanzienlijk hogere rentes dan gehanteerd worden door andere verstrekkers van non-concessionele financieringen, wat mogelijk leidt tot negatieve effecten op de schuldhoudbaarheid van ontwikkelingslanden (Chen, 2020; Dollar, 2018). Deze getallen illustreren het belang van onderzoek naar de invloed van Chinese financiering; hoewel er meermaals onderzoek is gedaan naar de invloed die G7-landen uitoefenen door middel van ontwikkelingsfinanciering is het Chinese invloed hevig onderbelicht, terwijl het Chinese aandeel ten opzichte van dat van de G7-landen vele malen groter is.

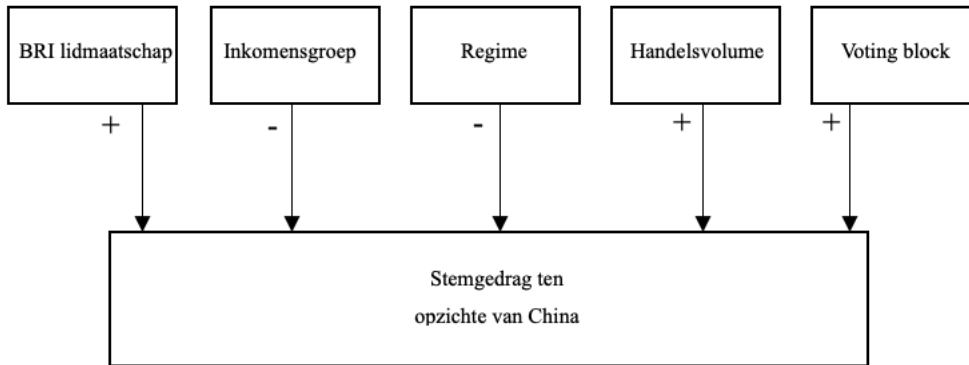
## **Conceptuele modellen**

In dit onderzoek zullen verschillende conceptuele modellen getoetst worden. Allereerst wordt er gekeken of er een directe relatie is tussen de door landen ontvangen ontwikkelingsfinanciering vanuit China en hun stemgedrag, wat is weergegeven in het model in Figuur 1. Vervolgens worden andere mogelijke invloedsfactoren op het stemgedrag van landen in de AVVN onderzocht, zoals weergegeven in het model in Figuur 2. Tenslotte wordt er gekeken of er een modererend effect vastgesteld kan worden dat wordt bewerkstelligd door de mogelijke invloedsfactoren, zoals weergegeven in het model in Figuur 3.

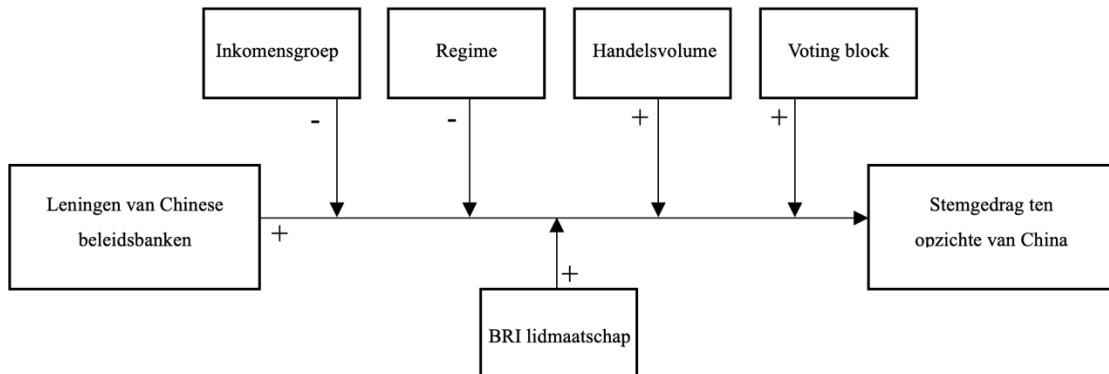
***Figuur 1. Conceptueel model van een directe relatie***



***Figuur 2. Conceptueel model van controlevariabelen***



***Figuur 3. Conceptueel model van modererende factoren***



### **3. Methodologie**

Het doel van dit onderzoek is om te ondervinden of leden van de AVVN beïnvloed kunnen worden om overeenkomstig met China te stemmen door het verstrekken van ontwikkelingsfinanciering via de Chinese beleidsbanken. Om dit onderzoek uit te voeren is er gekozen voor een kwantitatieve analyse van secundaire data, die uit verschillende datasets is verkregen en is samengevoegd in een dataset, waarvan een voorbeeld is opgenomen in Bijlage I. Vanwege de exploratieve aard van het onderzoek, waarmee moet worden vastgesteld of de ontvangen hoeveelheid ontwikkelingsfinanciering als een voorspellende factor voor stemgedrag kan worden gezien, is er gekozen om een multivariate lineaire regressieanalyse toe te passen, waarbij een cross-sectionele analyse is toegepast. De keuze voor de cross-sectionele analyse is voortgekomen uit het besluit om te kijken naar de invloed van financiering op stemgedrag in een bepaald jaar en niet naar een ontwikkeling over tijd, waarbij het cumulatieve saldo aan ontwikkelingsfinanciering in de loop der jaren onderzocht zou worden. Dit besluit is genomen omdat er op het moment van schrijven geen beschikbare informatie over afbetalingen van leningen is, en er zodoende geen transparant beeld van het saldo is.

#### **Populatie**

Voor de volledigheid van dit onderzoek is er gekozen om ieder afzonderlijk lid van de AVVN op te nemen in de onderzoekspopulatie. Deze keuze is gebaseerd op de redentatie dat het excluderen van bepaalde landen zou leiden tot onvolledigheid in de data. In de populatie zijn zodoende ook landen opgenomen die geen financieringsovereenkomsten zijn aangegaan met de CDB of de EIBC voor de verstrekking van ontwikkelingsleningen; desalniettemin is het belangrijk geacht voor de volledigheid van het onderzoek dat de invloeden van andere factoren op het stemgedrag van deze landen wel zijn meegenomen in de analyse.

Vervolgens is de keuze gemaakt om in dit onderzoek de focus te leggen op data die zijn verzameld in de periode van 2014 tot en met 2021. De keuze hiervoor is gebaseerd op het feit dat gedurende deze periode clausules in contracten van de CDB en de EIBC zijn gevonden die mogelijk geleid kunnen hebben tot een sterkere machtspositie voor China op het geopolitieke toneel.

## Operationalisatie

Om de primaire hypothese ( $H_1$ ) van dit onderzoek te toetsen is er gekeken naar de relatie tussen de onafhankelijke variabele en de afhankelijke variabele, Chinese ontwikkelingsfinanciering en stemgedrag in de AVVN respectievelijk. De onafhankelijke variabele is geoperationaliseerd door data te verkrijgen uit een onderzoek naar leningen die door China zijn verstrekt. Resultaat van dit onderzoek is een dataset, bestaande uit 20.985 leningen die door verscheidene Chinese instanties tussen 2000 en 2022 zijn verstrekt (Custer et al., 2023). Uit deze dataset zijn de leningen geselecteerd die in de periode van 2014 tot en met 2021 zijn verstrekt door de CDB en de EIBC; dit is gedaan omdat er in de financieringscontracten van deze specifieke banken, in deze tijdsperiode, clausules zijn gevonden die blijken geven van een mogelijke invloedsfactor die benut kan worden om het stemgedrag van landen te sturen. Deze overgebleven data zijn opgeteld om weer te geven hoe veel geld er per jaar door debiteuren is ontvangen. Om disproportionaliteit in de data tegen te gaan is er vervolgens vastgesteld welk percentage van het bruto binnenlands product (BBP) de ontvangen leningen vertegenwoordigen, zodat een kleine lening voor een klein land verhoudingsgewijs een gelijke invloed kan hebben als een grote lening voor een groot land. Gegevens over het BBP van landen zijn verkregen uit een dataset verstrekt door de Wereldbank, waarin per jaar de waarde van het BBP van landen in US\$ is weergegeven (World Bank, 2024a). Middels onderstaande formule is de onafhankelijke variabele *schuld* tot stand gekomen.

$$schuld_{jaar} = \frac{\sum_{jaar}(financiering_{land})}{BBP_{land\ jaar}} \times 100\%$$

Voor de analyse van de afhankelijke variabele, het stemgedrag van landen in de AVVN, is gebruik gemaakt van een dataset waarin stemdata van landen op VN resoluties in de periode 1955 tot en met 2022 is verzameld (Voeten, 2012). Deze stemdata is gecodeerd om een numerieke waarde uit te drukken, waarbij er onderscheid is gemaakt tussen een stem tegen (0), onthouden van stemmen (1) en een stem voor (2) (Voeten, 2012). Uit deze data zijn de stemmen geselecteerd die landen hebben uitgebracht in de periode van 2014 tot en met 2021. Vervolgens zijn de numerieke waarden van de uitgebrachte stemmen afgezet tegen de waarden die aan de stemmen van China zijn toegekend, om te illustreren hoe een land heeft gestemd ten opzichte van China. Vervolgens is het jaarlijks gemiddelde genomen van de

afwijkingen ten opzichte van China per land, om zodoende tot de variabele *stem* te komen, zoals in onderstaande formules wordt geïllustreerd.

$$\Delta stem = stem_{china} +/ - stem_{land}$$

$$stem_{jaar} = \frac{\sum_{jaar}(\Delta stem)}{N_{resoluties\ jaar}}$$

De variabele *inkomen* (H<sub>2</sub>) is tot stand gekomen door numerieke waarden toe te kennen aan inkomenscategorieën die door de Wereldbank worden gebruikt (World Bank, 2024b). De categorisatie is gemaakt op basis van het bruto nationaal inkomen (BNI) per hoofd van de bevolking, en wordt weergegeven in Tabel 1, waar ook de numerieke waarden die per categorie zijn toegekend worden weergegeven. Voor dit onderzoek is er gebruik gemaakt van de data uit de periode 2014 tot en met 2021.

**Tabel 1. Inkomenscategorieën van landen**

Jaar	Laag inkomen (1)	Laag-middelinkomen (2)	Hoog-middelinkomen (3)	Hoog inkomen (4)
2014	≤ 1045	1046 - 4125	4126 - 12735	> 12735
2015	≤ 1025	1026 - 4035	4036 - 12475	> 12475
2016	≤ 1005	1006 - 3955	3956 - 12235	> 12235
2017	≤ 995	996 - 3895	3896 - 12055	> 12055
2018	≤ 1025	1026 - 3995	3996 - 12375	> 12375
2019	≤ 1035	1036 - 4045	4046 - 12535	> 12535
2020	≤ 1045	1046 - 4095	4096 - 12695	> 12695
2021	≤ 1085	1086 - 4255	4256 - 13205	> 13205

*Noot: bedragen in US\$, numerieke waarde categorisatie tussen haakjes (World Bank, 2024b)*

Voor het toetsen van H<sub>3</sub>, waar wordt gekeken naar het effect van handelsrelaties met China op het stemgedrag van landen, is de variabele *handelsvolume* geoperationaliseerd. Hiervoor is gebruik gemaakt van secundaire data, verstrekt door de Wereldbank, over geregistreerde import en export vanuit en naar China weergegeven in duizenden US\$ per jaar (World Bank, 2024c). Om grote verschillen in de data tegen te gaan is er een berekening

gemaakt waarin het handelsvolume wordt uitgedrukt als percentage van het BBP, in plaats van de gegeven monetaire waarde te gebruiken. Gegevens over het BBP van landen zijn verkregen uit de eerdergenoemde dataset gepubliceerd door de Wereldbank (World Bank, 2024a). Om tot de variabele *handelsvolume* te komen zijn de onderstaande formules toegepast:

$$handelsvolume_{land\ jaar} = import_{jaar} + export_{jaar}$$

$$handelsvolume = \frac{handelsvolume_{land\ jaar}}{BBP_{land\ jaar}} * 100\%$$

Om het effect van verschillen in regime op het stemgedrag van landen te kunnen toetsen (H<sub>4</sub>) is er gebruik gemaakt van secundaire data vergrepen uit de V-Dem Regimes of the World dataset, waarmee de variabele *regime* is geoperationaliseerd (Lührmann et al., 2018). In deze dataset worden landen jaarlijks gecategoriseerd aan de hand van het type regime, op basis van vastgestelde kenmerken. Er wordt onderscheid gemaakt tussen een gesloten autocratie (0), waarbij burgers geen recht hebben op verkiezingen om hun overheid te kiezen, een electorale autocratie (1), waarbij er wel verkiezingen zijn maar deze door het ontbreken van vrijheden niet als eerlijk beschouwd kunnen worden, een electorale democratie (2), waarbij burgers recht hebben op eerlijke verkiezingen maar de persoonlijke vrijheid van burgers mogelijk beperkt wordt, en een liberale democratie (3), waarbij burgers eerlijke verkiezingen en gelijke rechten genieten (Herre & Roser, 2023). Omwille van het feit dat er niet voor elk land beschikbare data zijn, is ervoor gekozen om deze *missing values* een waarde van (10) toe te kennen en uit te sluiten van de analyse.

Het *debt-trap diplomacy* narratief beargumenteert een agressieve financieringsstrategie van de kant van China, die voornamelijk impact zou hebben op landen die als lid zijn aangesloten bij het BRI (Chellaney, 2017; Li, 2023). Om dit te toetsen (H<sub>5</sub>) is de variabele *bri* opgenomen in de analyse, waarbij gebruik gemaakt is van secundaire data die weergeeft of landen lid zijn van het BRI of niet (GFDC, 2023). Deze variabele is dichotoom, waarbij een numerieke waarde van '0' inhoudt dat een land geen lid is, en een waarde van '1' aangeeft dat een land wel lid is.

Eenzelfde dichotome operationalisatie is toegepast op de variabele *stemfractie* (H<sub>6</sub>) waarin gebruik wordt gemaakt van secundaire data over leden van de verschillende stemfracties binnen de AVVN (United Nations, 2024). Voor deze variabele geldt dat een

numerieke waarde van ‘0’ aantoont dat een land geen deel uitmaakt van dezelfde stemfractie als China, en een waarde van ‘1’ laat zien dat dit wel het geval is.

### Modererende factoren

Om  $H_7$  te testen is er in de analyse gebruik gemaakt van modererende variabelen, waarmee onderzocht is of de invloedsfactoren die betrekking hebben op stemgedrag de relatie tussen Chinese ontwikkelingsfinanciering en het stemgedrag versterken of afzwakken. Om een dergelijk modererend effect aan te tonen is er gewerkt met interactie-effecten, waarvoor het belangrijk is dat de variabelen die gebruikt worden om het interactie-effect te berekenen eerst gecentreerd worden; in dit proces is een descriptieve analyse van de data gemaakt om achter de gemiddelde waarde van elke variabele te komen, zodat deze kan worden afgetrokken van elke afzonderlijke observatie met als reden het minimaliseren van multicollineariteit in de interactie-effecten (Field, 2018). Voor elke variabele is onderstaande formule gebruikt om de gecentreerde waarden per observatie weer te geven met de descriptieve statistieken uit Tabel 3.

$$X_{gecentreerd} = X_i - \bar{X}$$

**Tabel 3. Descriptieve statistieken van de variabelen**

	$\bar{X}$	$s_x$	N
schuld	1.04259976	7.30532837	1697
inkomen	2.74	1.058	1697
handelsvolume	16.3166937	102.314261	1697
regime	1.64	0.968	1496
bri	0.45	0.497	1697
stemfractie	0.69	0.463	1697

Vervolgens zijn de gecentreerde waarden van de variabelen gebruikt om de interactie-effecten te berekenen door elke modererende variabele te vermenigvuldigen met de onafhankelijke variabele, waarmee het effect van de modererende variabele op de relatie tussen de onafhankelijke en de afhankelijke variabele geïllustreerd kan worden (Field, 2018). Hiervoor is onderstaande formule gebruikt, waarbij  $X$  de onafhankelijke variabele is en  $Y$  de modererende variabele:



$$Y_{interactie} = X_{gecentreerd} * Y_{gecentreerd}$$

## Modellen

De analyse in dit onderzoek is verricht door drie modellen te onderzoeken, waarbij voor elk conceptueel model een afzonderlijk statistisch model is gebruikt. Allereerst is er gekeken naar een mogelijke directe relatie tussen de hoeveelheid ontvangen ontwikkelingsfinanciering en het stemgedrag, zoals weergegeven in Figuur 1. Hierbij is een lineaire regressie toegepast waarbij alleen het effect van de onafhankelijke variabele op de afhankelijke variabele getoetst wordt, aan de hand van de onderstaande formules (Field, 2018).

$$\begin{aligned} \gamma_i &= (b_0 + b_1 X_i) + \varepsilon_i \\ stem_i &= (b_0 + b_1 schuld_i) + \varepsilon_i \end{aligned}$$

Een tweede model is gebruikt om te toetsen welke andere van de uit de literatuur verkregen variabelen een mogelijke invloed hebben op het stemgedrag van landen, en om te meten hoe groot deze invloed is naar het conceptuele model in Figuur 2. Hiervoor is een lineaire regressie met meerdere variabelen gebruikt, zoals de onderstaande formule weergeeft (Field, 2018).

$$\begin{aligned} stem_i &= (b_0 + b_1 schuld_i + b_2 inkomen_i + b_3 handelsvolume_i + b_4 regime_i + b_5 bri_i \\ &+ b_6 stemfractie_i) + \varepsilon_i \end{aligned}$$

Tenslotte is er gekeken hoe de eventuele modererende factoren de relatie tussen ontvangen ontwikkelingsfinanciering en stemgedrag beïnvloeden, zoals weergegeven in Figuur 3. Hiervoor is wederom een lineaire regressie met meerdere variabelen gebruikt, waaraan de eerder berekende interactie-effecten zijn toegevoegd (Field, 2018). Dit heeft geresulteerd in onderstaande formule.

$$\begin{aligned} stem_i &= (b_0 + b_1 schuld_i + b_2 inkomen_i + b_3 handelsvolume_i + b_4 regime_i + b_5 bri_i \\ &+ b_6 stemfractie_i + b_7 inkomen\_interactie_i + b_8 handelsvolume\_interactie_i \\ &+ b_9 regime\_interactie_i + b_{10} bri\_interactie_i + b_{11} stemfractie\_interactie_i) + \varepsilon_i \end{aligned}$$

## **Validiteit en betrouwbaarheid**

Om vast te kunnen stellen dat de variabelen die in dit onderzoek gebruikt zijn representatief zijn voor de concepten, de resultaten te generaliseren zijn, en het onderzoek repliceerbaar is, is het van belang om de interne validiteit, de externe validiteit en de betrouwbaarheid van de data te beoordelen (Field, 2018; Halperin & Heath, 2020).

### ***Interne validiteit***

De interne validiteit kan worden vastgesteld aan de hand van een beoordeling van de indicatoren die zijn gebruikt in de operationalisatie van de variabelen. Hier is het belangrijk dat de geoperationaliseerde variabelen daadwerkelijk meten wat er wordt geclaimd dat zij meten (Field, 2018; Halperin & Heath, 2020). In dit onderzoek is er voor de operationalisatie van de variabelen gebruik gemaakt van secundaire data die de informatie bevatten die nodig is voor het meten van het concept, waarmee de interne validiteit van de variabelen gewaarborgd is. Een aanwezige tekortkoming in dit onderzoek ligt in de interne validiteit van de modellen die zijn gebruikt om veranderingen in het stemgedrag te meten, aan de hand van bepaalde invloedsfactoren die zijn verkregen uit de literatuur. Hoewel er door het toevoegen van de controlevariabelen is gepoogd om het verklarend vermogen van het model te maximaliseren, is het denkbaar dat het voorspellen van stemgedrag in de AVVN een analyse vereist met een mate van complexiteit die in dit onderzoek niet te waarborgen is.

### ***Externe validiteit***

De externe validiteit geeft de generaliseerbaarheid van de verkregen resultaten weer, waarbij wordt gekeken of de resultaten mogelijk ook van toepassing zijn op een grotere onderzoekspopulatie (Halperin & Heath, 2020). In dit onderzoek is de externe validiteit gewaarborgd door alle leden van de Verenigde Naties op te nemen in de populatie, zodat de hele mogelijke populatie is onderzocht.

### ***Betrouwbaarheid***

De betrouwbaarheid van het onderzoek hangt af van de betrouwbaarheid van de gebruikte data, en geeft weer of hetzelfde onderzoek, onder dezelfde omstandigheden, dezelfde resultaten oplevert (Halperin & Heath, 2020). Het gebruikt van betrouwbaar geachte bronnen voor het verkrijgen van de secundaire data, zoals de Wereldbank, AidData en de VN-archieven, die in de academische wereld algemeen erkend zijn waarborgt de betrouwbaarheid van de data in dit onderzoek. Een mogelijke kanttekening die hierbij

geplaatst kan worden is dat sommige bronnen die zijn gebruikt voor het verkrijgen van de secundaire data afhankelijk zijn van data die door lokale of nationale overheden wordt verstrekt, en dus mogelijk vertekend is. Hoewel dit een mogelijk probleem kan opleveren wordt dit risico, door het veelvuldig gebruik van dezelfde bronnen in de academische wereld, niet als een noemenswaardig risico gezien.

## 4. Resultaten

In dit hoofdstuk zullen de resultaten van de analyse worden behandeld aan de hand van een beschrijving van de gegevens die uit de drie statistische lineaire regressiemodellen zijn gekomen, met als doel om te kunnen aantonen of de hypothesen bevestigd kunnen worden. Voor de analyse is gebruik gemaakt van een dataset bestaande uit 1697 observaties, waarin elke observatie bestaat uit het jaarlijkse gemiddelde stemgedrag van een land ten opzichte van China, de hoeveelheid ontvangen ontwikkelingsfinanciering door dat land als percentage van het BBP in dat jaar, het handelsvolume met China als percentage van het BBP in dat jaar, de dichotome coderingen voor BRI lidmaatschap en lidmaatschap van stemfractie in de AVVN, en een numerieke waarde voor het type regime in dat jaar. Zoals eerder geschreven is het type regime niet voor elk land jaarlijks bekend, wat het aantal bruikbare observaties heeft beperkt tot 1460.

### Directe relatie

Allereerst is er gekeken of er een directe relatie vastgesteld kon worden tussen ontvangen ontwikkelingsfinanciering en stemgedrag ten opzichte van China. In Model (1), weergegeven in Tabel 3, kan door de eerdergenoemde formule  $stem_i = (b_0 + b_1 schuld_i) + \varepsilon_i$  toe te passen vastgesteld worden dat er sprake is van een negatieve significante relatie ( $b_1 = -0.007, \varepsilon = 0.003, p = .004$ ) tussen de onafhankelijke variabele *schuld* en de afhankelijke variabele *stem*. De waarde van -0.007 van het coëfficiënt geeft weer dat, in dit model, de gemiddelde stemafwijking ten opzichte van China daalt met 0.007 wanneer de ontvangen ontwikkelingsfinanciering als deel van het BBP stijgt met een procent. Hoewel dit resultaat statistisch significant is, zijn er problemen met de verklarende kracht van het model. De zeer lage Adj. R<sup>2</sup> waarde van 0.005 geeft weer dat slechts 5% van de variantie in de afhankelijke variabele wordt verklaard door de onafhankelijke variabele in dit model, wat erop duidt dat er meerdere factoren invloed hebben op het stemgedrag van landen dan slechts de hoeveelheid ontvangen ontwikkelingsfinanciering. Vanwege de zwakke verklarende kracht van dit model wordt Model (1) niet geschikt geacht om een betekenisvolle relatie vast te stellen, waarmee H1 wordt verworpen.

### **Controlevariabelen**

Om vervolgens vast te stellen welke mogelijke factoren kunnen bijdragen aan het beïnvloeden van stemgedrag van landen in de AVVN zijn de uit de literatuur verkregen invloedsfactoren meegenomen in Model (2), waarvan de resultaten weergegeven zijn in Tabel 3. Door de formule  $stem_i = (b_0 + b_1schuld_i + b_2inkomen_i + b_3handelsvolume_i + b_4regime_i + b_5bri_i + b_6stemfractie_i) + \varepsilon_i$  toe te passen kan er gekeken worden naar de afzonderlijke invloed van deze variabelen (Field, 2018). In Model (2) is te zien dat  $b_0$ , de waarde van *stem* wanneer alle andere variabelen een constante waarde van 0 hebben, gelijk is aan 0.587 (Tabel 3.). Dit geeft weer dat in de gebruikte data, de gemiddelde afwijking in stemgedrag ten opzichte van China gelijk staat aan 0.587.

### **Economische factoren**

Hieruit is gebleken dat de hoeveelheid ontvangen ontwikkelingsfinanciering geen significante invloed heeft op het stemgedrag ( $b_1 = 0.000, \varepsilon = 0.002, p = .935$ ), wat erop duidt dat in dit model geen relatie tussen *schuld* en *stem* vastgesteld kan worden. Voor de variabele *inkomen* kan een positieve significante relatie aangetoond worden ( $b_2 = 0.018, \varepsilon = 0.008, p = .033$ ). De coëfficiënt van 0.018 geeft weer dat voor een toename van 1 in de inkomenscategorisatie, de gemiddelde afwijking in stemgedrag ten opzichte van China groeit met 0.018. Dit laat zien dat landen met een hoger BBP per hoofd van de bevolking minder geneigd zijn om in lijn te stemmen met China in de AVVN, wat  $H_2$  bevestigt. Voor de variabele *handelsvolume* kan in Model (2) eveneens geen significante relatie worden vastgesteld ( $b_3 = 0.000, \varepsilon = 0.000, p = .499$ ) wat erop duidt dat het handelsvolume van een land met China geen invloed heeft op of het betreffende land in overeenstemming stemt met China, waarmee  $H_3$  verworpen wordt.

### **Politieke factoren**

Wel kan er in Model (2) een positieve significante relatie worden vastgesteld tussen de variabelen *regime* en *stem* ( $b_4 = 0.068, \varepsilon = 0.009, p < .001$ ). Hieruit blijkt dat wanneer een land een democratischer regime heeft, weerspiegeld door een stijging van 1 in *regime*, de gemiddelde afwijking in het stemgedrag ten opzichte van China stijgt met 0.068. Dit geeft weer dat democratischere landen minder vaak in lijn stemmen met China in de AVVN, wat  $H_4$  bevestigt. In Model (2) kan voor de variabele *bri* geen significante relatie met de variabele *stem* worden aangetoond ( $b_5 = -0.015, \varepsilon = 0.014, p = .277$ ). Hieruit blijkt dat BRI

lidmaatschap van landen niet van invloed is op de overeenkomstigheid in stemgedrag ten opzichte van China, waarmee  $H_5$  verworpen wordt. Ten slotte blijkt uit Model (2) dat er sprake is van een sterke significante negatieve relatie tussen de variabelen *stemfractie* en *stem* ( $b_6 = -0.427, \varepsilon = 0.019, p < .001$ ). Dit resultaat laat zien dat landen in dezelfde stemfractie als China veelvuldig in lijn stemmen met China. De coëfficiënt van -0.427 geeft weer hoe sterk de invloed van het lidmaatschap van deze stemfractie is: onder landen die lid zijn van deze stemfractie is de gemiddelde afwijking ten opzichte van China slechts 0.160 ( $0.587 - 0.427 = 0.160$ ), ten opzichte van een gemiddelde afwijking van 0.587 onder landen die geen lid zijn van dezelfde stemfractie. Met dit resultaat kan  $H_6$  worden bevestigd.

Het verklarend vermogen van Model (2) is ten opzichte van Model (1) sterk verbeterd. Zoals weergegeven in Tabel 3. is de Adj.  $R^2$  waarde voor Model (2) gelijk aan 0.489, wat betekent dat 48.9% van de variantie in de data wordt verklaard door het model, waarmee het model een sterk verklarend vermogen heeft (Field, 2018).

### **Modererende variabelen**

In Model (3) is geanalyseerd of de uit de literatuur verkregen mogelijke invloedsfactoren een modererend effect hebben op de relatie tussen ontvangen ontwikkelingsfinanciering en stemgedrag ten opzichte van China. Dit effect is getoetst door interactie-effecten op te nemen in de regressieanalyse, met als doel om vast te stellen of financiering verstrekt door de beleidsbanken invloed heeft op het stemgedrag, afhankelijk van de overige invloedsfactoren.

### ***Economische factoren***

In Model (3) kon er voor de variabele *schuld* wederom geen significante relatie met stemgedrag worden vastgesteld ( $b_1 = -0.006, \varepsilon = 0.005, p = 0.222$ ), wat laat zien dat ook in dit model de hoeveelheid financiering die China door middel van de beleidsbanken verstrekt geen invloed heeft op het stemgedrag van landen in de AVVN, waarmee  $H_1$  verworpen kan worden. Voor de variabele *inkomen* is ook in dit model een significante relatie aangetoond met de variabele *stem* ( $b_2 = 0.018, \varepsilon = 0.008, p = 0.033$ ), wat laat zien dat landen met een hoger BBP per hoofd van de bevolking minder vaak in lijn stemmen met China. De variabele *handelsvolume* laat net als in Model (2) geen significantie relatie met *stem* zien ( $b_3 = 0.000, \varepsilon = 0.000, p = 0.469$ ), wat erop duidt dat het handelsvolume van landen geen invloed heeft op het stemgedrag.

### ***Politieke factoren***

De variabele *regime* laat, net als in Model (2), wel een significante positieve relatie zien met *stem* ( $b_4 = 0.065, \varepsilon = 0.009, p < .001$ ), wat erop duidt dat democratischere landen afwijkender stemgedrag ten opzichte van China vertonen. De coëfficiënt van 0.065 geeft weer dat de gemiddelde stemafwijking met 0.065 stijgt wanneer een land in een democratischere categorie wordt geschaald. Uit de resultaten van Model (3) kan worden afgeleid dat er tussen de variabelen *bri* en *stem* geen significante relatie vastgesteld kan worden ( $b_5 = 0.016, \varepsilon = 0.014, p = 0.265$ ), wat weergeeft dat het BRI lidmaatschap in dit model geen invloed heeft op het stemgedrag van landen ten opzichte van China. Wel blijkt ook uit dit model een sterke negatieve significante relatie tussen de variabelen *stemfractie* en *stem* ( $b_6 = -0.410, \varepsilon = 0.020, p < .001$ ), waaruit blijkt dat ook in dit model de stemfractie van een land een sterke invloed heeft op het stemgedrag ten opzichte van China, waarbij leden van dezelfde stemfractie een daling van 0.410 in de afwijking in stemgedrag laten zien ten opzichte van landen die geen lid zijn van dezelfde stemfractie als China.

### ***Modererende factoren***

Naast het opnieuw toetsen van de onafhankelijke variabele *schuld* en de controlevariabelen *inkomen*, *handelsvolume*, *regime*, *bri* en *stemfractie* zijn er in Model (3) interactie-effecten getoetst om de moderatie van de controlevariabelen op de relatie tussen *schuld* en *stem* weer te geven. Voor het interactie-effect *inkomen\_interactie* werd geen significante relatie gevonden met de variabele *stem* ( $b_7 = 0.001, \varepsilon = 0.004, p = 0.730$ ). Dit suggereert dat het inkomen van een land geen modererende rol speelt in de relatie tussen ontvangen leningen en stemgedrag ten opzichte van China. Dit resultaat betekent dat, ongeacht of een land een laag, midden of hoog inkomen heeft, de invloed van leningen van Chinese beleidsbanken op het stemgedrag in de AVVN hetzelfde blijft. Ook voor het interactie-effect *handelsvolume\_interactie* kon in Model (3) geen significante relatie aangetoond worden ( $b_8 = -0.00003426, \varepsilon = 0.000, p = 0.719$ ). Dit betekent dat het handelsvolume van een land met China geen modererende invloed heeft op de relatie tussen leningen en stemgedrag en geeft weer dat handelsbetrekkingen met China niet leiden tot een versterking van de invloed van Chinese leningen op het stemgedrag van landen in de AVVN. Daarnaast kon er ook voor het interactie-effect *regime\_interactie* geen significante relatie met de variabele *stem* worden aangetoond ( $b_9 = -0.001, \varepsilon = 0.003, p = 0.792$ ). Hoewel er een

significante relatie was tussen het type regime en het stemgedrag, waarbij meer democratische landen minder geneigd zijn om in lijn te stemmen met China, modereert het type regime niet de invloed van Chinese leningen op het stemgedrag. Dit betekent dat autoritaire landen geen sterkere reactie vertonen op de hoeveelheid ontvangen leningen vanuit de Chinese beleidsbanken ten opzichte van democratische landen. Tussen het interactie-effect *bri\_interactie* en de variabele *stem* kon aan de hand van Model (3) ook geen significantie relatie worden aangetoond ( $b_{10} = -0.003, \varepsilon = 0.005, p = 0.502$ ). Dit laat zien dat landen die lid zijn van het BRI niet sterker beïnvloed worden door ontvangen leningen bij het bepalen van hun stemgedrag in de AVVN dan landen die geen lid zijn van het BRI. Ten slotte kon er voor het interactie-effect *stemfractie\_interactie* wel een positieve significante relatie worden aangetoond met de afhankelijke variabele *stem* ( $b_{11} = 0.025, \varepsilon = 0.010, p = 0.018$ ). Dit betekent dat landen die deel uitmaken van dezelfde stemfractie als China een grotere afwijking in hun stemgedrag vertonen naarmate zij meer Chinese leningen ontvangen. Dit resultaat suggereert dat hoewel landen binnen dezelfde stemfractie normaal gesproken meer in lijn zouden stemmen met China, de ontvangst van leningen juist een tegenovergesteld effect kan hebben: naarmate deze landen meer leningen van de Chinese beleidsbanken ontvangen, stemmen ze minder in lijn met China. Op basis van de uitkomsten van de analyse van Model (3) kan worden vastgesteld dat er slechts een modererend effect gevonden is door de variabele *stemfractie\_interactie*, waarmee  $H_7, H_8, H_9$  en  $H_{10}$  verworpen worden. Echter, het modererende effect dat is waargenomen is positief, terwijl er een negatief effect werd verwacht. Hiermee wordt ook  $H_{11}$  verworpen.

Ten opzichte van Model (2) laat Model (3) ook geen sterke stijging in het verklarend vermogen zien, waarbij de waarde van Adj.  $R^2$  slechts een minieme stijging vertoont: de waarde van het model waarin de interactie-effecten zijn meegenomen is 0.492, wat laat zien dat 49.2% van de variantie in het model wordt verklaard door de getoetste variabelen. Deze stijging ten opzichte van Model (2), waar 48.9% van de variantie werd verklaard door de getoetste variabelen, kan te maken hebben met een toename van het aantal getoetste variabelen. Deze toename kan op zichzelf al leiden tot een kleine stijging in het verklarend vermogen, en hoeft niet weer te geven dat de toegevoegde variabelen het model sterker maken (Field, 2018).



**Tabel 3. Resultaten lineaire regressie**

	Model (1)	Model (2)	Model (3)
(Constant)	0.449*	0.587*	0.581*
	(0.010)	(0.035)	(0.037)
schuld	-0.007**	0.000	-0.006
	(0.003)	(0.002)	(0.005)
inkomen		0.018**	0.018**
		(0.008)	(0.009)
handelsvolume		0.000	0.000
		(0.000)	(0.000)
regime		0.068*	0.065*
		(0.009)	(0.009)
bri		-0.015	-0.016
		(0.014)	(0.014)
stemfractie		-0.427*	-0.410*
		(0.019)	(0.020)
inkomen_interactie			0.001
			(0.004)
handelsvolume_interactie			-0.00003426
			(0.000)
regime_interactie			-0.001
			(0.003)
bri_interactie			-0.003
			(0.005)
stemfractie_interactie			0.025**
			(0.010)
R <sup>2</sup>	.006	.489	.492
Adj. R <sup>2</sup>	.005	.487	.489
N	1460	1460	1460

*Noot: Regressie coëfficiënten met standaardafwijking tussen haakjes.*

\*p<.001, \*\*p<.05

## **Analyse**

De bovenstaande resultaten wijzen op een aantal opmerkelijke uitkomsten: allereerst is er uit de analyses gebleken dat de hoeveelheid financiering geen invloed heeft op het stemgedrag van landen in de AVVN, wat in beginsel wel werd verwacht. Hier kunnen verschillende redenen voor zijn, waarvan de voornaamste lijkt dat dit onderzoek te beperkt in schaal is om een dergelijk complexe relatie weer te kunnen geven (wat het lage verklarend vermogen in Model (1) laat zien): naast een andere operationalisatie van de variabele *schuld* (zoals besproken wordt in hoofdstuk 6) lijkt het voor de hand liggend dat er meer factoren van invloed zijn op het stemgedrag van landen dan in dit onderzoek zijn geanalyseerd, zoals diplomatieke betrekkingen of verschillende onderwerpen van resoluties waarover is gestemd.

De enige invloedsfactoren die in dit onderzoek waargenomen kunnen worden zijn het inkomen, het regime, en de stemfractie van een land. Deze waarnemingen zijn niet opmerkelijk, omdat de verwachting van deze uitkomst door middel van de literatuur onderbouwd kon worden. Wat wel opmerkelijk is, is het positieve effect van de variabele *stemfractie\_interactie*, wat laat zien dat landen in dezelfde stemfractie minder overeenkomstig met China stemmen naar mate zij meer ontwikkelingsleningen ontvangen. Hoewel dit resultaat onverwachts is zijn er wel mogelijke verklaringen voor te bedenken: het kan zijn dat een land nog enige autonomie poogt uit te stralen door, juist naar mate de afhankelijkheid van China groter wordt, zich distantieert van ogenschijnlijke volledige afhankelijkheid. Dit kan gedaan worden om enige openheid voor toenadering van andere grootmachten, die voor nieuwe financiële instroom kunnen zorgen, te bewerkstelligen.

## **Assumpties**

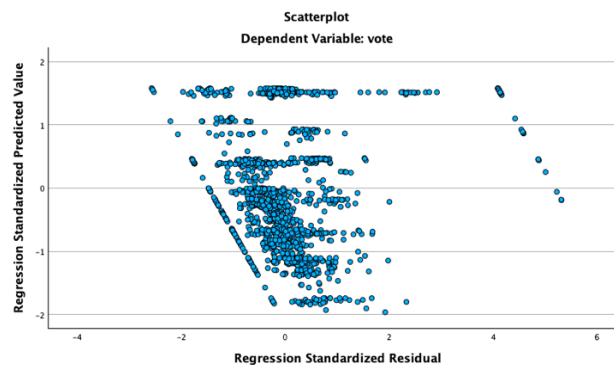
Voor het valideren van de regressieanalyse zijn verschillende assumpties getest. Hieronder worden de belangrijkste assumpties besproken: lineariteit, normaliteit, homoscedasticiteit, en multicollineariteit. Gezien de keuze voor een cross-sectionele analyse in plaats van een longitudinale analyse is het in dit onderzoek niet vereist om de assumptie van autocorrelatie te toetsen (Field, 2018).

### ***Lineariteit***

De lineaire regressie veronderstelt dat er een lineaire relatie bestaat tussen de onafhankelijke variabelen en de afhankelijke variabele. Deze assumptie kan worden getest door de scatterplot van de gestandaardiseerde residuen en de voorspelde waarden te controleren op een non-lineair patroon (Field, 2018). Uit Figuur 4. blijkt dat er geen

duidelijke non-lineaire patronen zijn tussen de gestandaardiseerde residuen en de voorspelde waarden. De residuen zijn willekeurig verspreid rond de horizontale lijn op 0, zonder duidelijke gebogen patronen. Dit geeft aan dat de assumptie van lineariteit wordt voldaan.

***Figuur 4. Scatterplot van gestandaardiseerde residuen en voorspelde waarden***



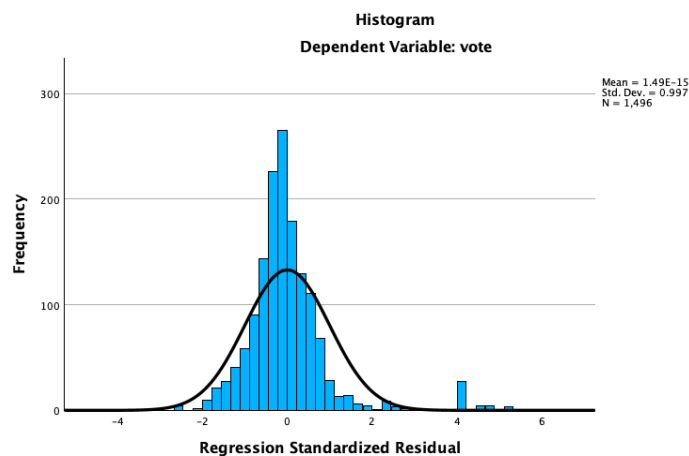
### ***Homoscedasticiteit***

Homoscedasticiteit verwijst naar de aanname dat de variantie van de residuen constant moet zijn over alle waarden van de voorspelde waarden: wanneer deze assumptie wordt geschonden is een waaivormig patroon waar te nemen in de scatterplot, wat weergeeft dat er sprake is van heteroscedasticiteit, dit leidt mogelijk tot onbetrouwbare schattingen van de standaardfouten (Field, 2018). Uit de scatterplot in Figuur 4. blijkt dat de meeste punten zich rondom 0 bevinden, maar er lijkt een licht waaivormig patroon zichtbaar te zijn. Dit wijst op mogelijke heteroscedasticiteit. Hoewel de heteroscedasticiteit in dit onderzoek niet extreem is, kan het leiden tot licht vertekende standaardfouten.

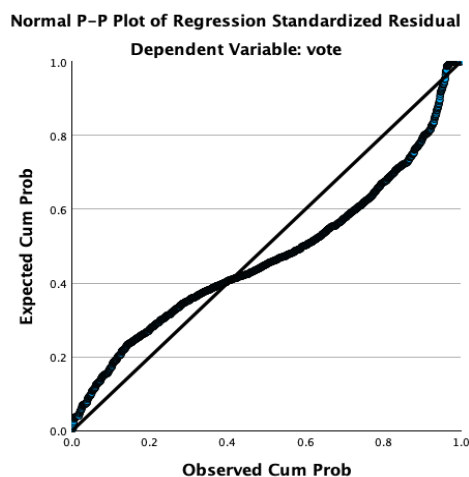
### ***Normaliteit***

De assumptie van normaliteit stelt dat de residuen van de regressiemodellen normaal verdeeld moeten zijn. Deze voorwaarde is cruciaal om nauwkeurige betrouwbaarheidsintervallen en p-waarden te verkrijgen. Om deze assumptie te controleren, zijn er een histogram en een P-P plot van de gestandaardiseerde residuen gegenereerd (Field, 2018). Zoals te zien is in Figuur 5 vertonen de gestandaardiseerde residuen een patroon dat lijkt op een normale verdeling. Wel zijn er enkele outliers waar te nemen, wat kan duiden op enige afwijking van de normaliteit. Gezien de overwegend normale vorm van de verdeling wordt dit niet als ernstig beschouwd. De P-P plot in Figuur 6 toont dat de waarden dicht bij de verwachte lijn liggen, wat aangeeft dat de residuen grotendeels normaal verdeeld zijn. Hieruit kan worden geconcludeerd dat de assumptie van normaliteit grotendeels is voldaan.

**Figuur 5. Histogram van gestandaardiseerde residuen**



**Figuur 6. P-P plot van gestandaardiseerde residuen**



### **Multicollineariteit**

Multicollineariteit verwijst naar een situatie waarin twee of meer onafhankelijke variabelen sterk gecorreleerd zijn, wat de precisie van de schattingen van de regressiecoëfficiënten kan verminderen. Dit kan worden getest door het berekenen van de tolerantiewaarden en Variance Inflation Factors (VIF). Tolerantiewaarden lager dan 0.1 of VIF-waarden hoger dan 10 duiden op ernstige multicollineariteit (Field, 2018). De tolerantiewaarden en VIF-waarden van de onafhankelijke variabelen zijn weergegeven in Tabel 4. In Model (3) heeft de variabele *income\_interaction* een VIF-waarde van 9.033, wat wijst op mogelijke multicollineariteit. Deze waarde komt dicht in de buurt van de kritische grens van 10 maar overschrijdt deze niet. Zodoende zijn de tolerantiewaarden en VIF-

waarden voor alle variabelen onder de kritische grenzen, wat betekent dat er geen ernstige multicollineariteit aanwezig is in de variabelen.

***Tabel 4. Multicollineariteit statistieken***

	Tolerance			VIF		
	Model (1)	Model (2)	Model (3)	Model (1)	Model (2)	Model (3)
schuld	1.000	0.968	0.148	1.000	1.034	6.760
inkomen		0.571	0.507		1.752	1.970
handelsvolume		0.929	0.916		1.077	1.092
regime		0.615	0.577		1.625	1.734
bri		0.944	0.923		1.060	1.083
stemfractie		0.563	0.500		1.777	2.000
inkomen_interactie			0.111			9.033
handelsvolume_interactie			0.713			1.403
regime_interactie			0.503			1.987
bri_interactie			0.666			1.500
stemfractie_interactie			0.244			4.090

## 5. Conclusie

In dit onderzoek is onderzocht in welke mate leningen, verstrekt door Chinese beleidsbanken, invloed hebben op het stemgedrag van landen in de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties. Op basis van een analyse van de data, waarin het stemgedrag van alle stemgerechtigde landen binnen de AVVN is bekeken gedurende de periode 2014-2021, kan er gesteld worden dat China de leningen die door de CDB en de EIBC worden verstrekt niet gebruikt om invloed uit te oefenen op landen. De resultaten van het onderzoek laten zien dat er geen betekenisvolle relatie tussen de twee variabelen aangetoond kan worden.

Uit een analyse van bestaande literatuur, met als doel om te onderzoeken wat de specifieke kenmerken en voorwaarden van leningen verstrekt door Chinese beleidsbanken zijn en hoe deze verschillen van andere ontwikkelingsleningen, is gebleken dat er wel opmerkelijke verschillen te vinden zijn tussen Chinese financieringsovereenkomsten en financieringsovereenkomsten die gepaard gaan met leningen verstrekt door andere landen of instanties. Deze verschillen zijn te categoriseren in drie overkoepelende thema's: confidentialiteit, senioriteit, en *cross-cancellation*. Clausules in de Chinese financieringsovereenkomsten, in het specifiek die van de CDB en de EIBC, zijn geschreven om de voorwaarden van de overeenkomsten geheim te houden, ervoor te zorgen dat China als crediteur een preferentiële positie inneemt wanneer het aankomt op terugbetaling van de leningen, en een debiteur gebonden is aan het nakomen van alle overeenkomsten die zij hebben met China, omwille van *cross-cancellation* clausules die worden gebruikt als handhavingsinstrument.

Ook is in dit onderzoek gekeken naar mogelijke andere invloedsfactoren op het stemgedrag van landen in de AVVN. Uit deze analyse is gebleken dat er meerdere factoren zijn die van belang zijn voor het stemgedrag van landen ten opzichte van China. Er is vastgesteld dat de inkomenscategorie waar een land in valt invloed heeft op hoe een land in de AVVN stemt ten opzichte van China: de resultaten laten een groeiende afwijking in het stemgedrag zien naar mate landen een hoger BBP per hoofd van de bevolking hebben, waarmee zij in een hogere inkomenscategorie worden geschaald. Ook is het regime van landen een invloedsfactor op het stemgedrag ten opzichte van China: naar mate landen democratischer worden groeit ook de afwijking in het stemgedrag. Hiermee blijkt dat landen waarvan is vastgesteld dat zij een autoritair regime hebben vaker overeenkomstig stemmen met China in de AVVN, en landen waarvan is vastgesteld dat zij een democratisch regime hebben vaker ander stemgedrag dan China vertonen. De laatste factor waarvan kan worden

vastgesteld dat deze een invloed heeft op het stemgedrag van landen in de AVVN ten opzichte van China is het lidmaatschap van de stemfractie waar deze landen een deel vanuit maken. Uit de resultaten is gebleken dat dit de sterkste invloedfactor is, waarbij landen in dezelfde stemfractie sterk overeenkomstig stemgedrag ten opzichte van China vertonen.

Voor het beantwoorden van de laatste deelvraag is onderzocht of de gevonden invloedsfactoren de mogelijke invloed van leningen verstrekt door Chinese beleidsbanken op het stemgedrag van landen in de AVVN modereren. Uit de resultaten blijkt dat het wederom van belang is van welke stemfractie een land uitmaakt, gezien dit de enige invloedsfactor is die de relatie tussen de hoeveelheid ontvangen geld vanuit de Chinese beleidsbanken en het stemgedrag van landen ten opzichte van China modereert. Echter, de moderatie die is gevonden ligt niet in lijn met de verwachting, waarbij leden van dezelfde stemfractie juist minder overeenkomstigheid in stemgedrag zijn gaan vertonen naar mate zij meer leningen ontvingen. Hoewel de reden achter dit opmerkelijke resultaat slechts speculatie is, kan het waardevol blijken dit in verder onderzoek met meer diepgang te analyseren.

Concluderend kan worden gesteld dat er uit de resultaten van dit onderzoek blijkt dat door China geen invloed wordt uitgeoefend op het stemgedrag van landen in de AVVN door leningen te verstrekken via de beleidsbanken. Hiermee wordt onderschreven dat de *debt-trap diplomacy* theorie geen daadwerkelijke feitelijke fundering kan worden toegekend.

## 6. Discussie

### Beperkingen en aanbevelingen

Gedurende dit onderzoek zijn er een aantal beperkingen aan het licht gekomen die het onderzoek mogelijk zouden kunnen verbeteren wanneer hier van begin af aan rekening mee werd gehouden, of die mogelijk gebruikt kunnen worden in vervolgonderzoek. Een van deze beperkingen is dat er in dit onderzoek is gekozen voor het uitvoeren van een cross-sectionele analyse in plaats van een analyse van de invloed van verstrekte ontwikkelingsleningen door de Chinese beleidsbanken over tijd. De keuze hiervoor is gemaakt naar aanleiding van een gebrek aan beschikbaarheid over terugbetalingen die door landen zijn gedaan, waardoor er geen correcte weergave gemaakt kon worden van de ontwikkeling van het saldo dat landen bij de Chinese beleidsbanken hebben opgebouwd. Momenteel wordt er door AidData gewerkt aan een project waarin het doel is om, naast het verkrijgen van een compleet overzicht van alle verstrekte financiering, in kaart te brengen hoeveel van hun openstaande leningen zijn afbetaald door landen (Dr. Ammar Malik, Director Chinese Development Finance Program, AidData, persoonlijke communicatie, 21 februari 2024). Wanneer deze data bekend zijn kan hiermee een longitudinale analyse uitgevoerd worden, waarbij gekeken wordt naar de ontwikkelingen over tijd – dus of een land naar mate het meer saldo opbouwt ook meer in lijn gaat stemmen met China en vice versa. Ook kunnen door het uitvoeren van een longitudinale analyse mogelijk beter gefundeerde implicaties gemaakt worden over ontwikkelingen in stemgedrag van landen ten opzichte van China naar aanleiding van veranderingen over tijd in regime, inkomenscategorie of BRI lidmaatschap.

Een andere beperking is dat er in dit onderzoek is gekeken naar de monetaire waarde van de projecten waarvoor de Chinese beleidsbanken geld hebben verstrekt, in plaats van naar het aantal projecten. Wanneer er vanaf het begin van dit onderzoek rekening werd gehouden met het aantal projecten dat in een bepaald land is gefinancierd in plaats van alleen met de monetaire waarde van deze projecten kon het effect van de eerdergenoemde *cross-cancellation* clausules uitgelicht worden, iets wat nu niet mogelijk is. Het is mogelijk dat dit onderzoek om deze reden vertekende resultaten oplevert over de invloed van Chinese ontwikkelingsfinanciering op het stemgedrag van landen in de AVVN; door geen rekening te houden met het aantal projecten zou het kunnen dat er observaties zijn waarin het geld dat is verstrekt slechts gebruikt is voor één project, waarbij de mogelijkheid om de *cross-cancellation* clausules als pressiemiddel te gebruiken niet aanwezig is.



Een volgende beperking is dat bepaalde variabelen zoals *handelsvolume* en *stemfractie* niet op correcte wijze zijn geoperationaliseerd, of op een andere manier in het onderzoek gebruikt hadden kunnen worden. Om te beginnen is er te veel waarde gehecht aan stellingen uit de literatuur, waarin werd beargumenteerd dat het stemgedrag van landen binnen dezelfde stemfracties in de AVVN kan verschillen, terwijl dit verschil daadwerkelijk miniem is gebleken en landen in dezelfde stemfractie als China grotendeels overeenkomstig stemgedrag vertoonden. Door deze variabele in deze vorm mee te nemen in het onderzoek kunnen de resultaten mogelijk een vertekend beeld geven. Een mogelijkheid voor vervolgonderzoek zou kunnen zijn om aparte analyses te doen voor landen die wel in dezelfde stemfractie zitten en landen die niet in de stemfractie zitten. Daarnaast zou er onderscheid gemaakt kunnen worden tussen de verschillende types resoluties waarop is gestemd, om te onderzoeken of dit een invloed heeft op zowel landen in dezelfde, als landen in een andere stemfractie. De operationalisatie van de variabele *handelsvolume* had verbeterd kunnen worden door niet het handelsvolume met China als percentage van het BBP mee te nemen in de analyse, maar het handelsvolume met China als percentage van het totale handelsvolume van een land. Door het handelsvolume met China als percentage van het BBP te analyseren wordt geen rekening gehouden met de hoeveelheid handel die een land drijft, waardoor een vertekend resultaat verkregen kan zijn over het belang van de handelsrelatie met China voor een land en de interne validiteit ten slechte komt. Wanneer het handelsvolume met China als percentage van het totale handelsvolume van een land was gebruikt kon hier een betekenisvoller resultaat uit gekomen zijn, waarmee er mogelijk beter gefundeerde implicaties gemaakt konden worden over het belang van handelsvolume met China voor het stemgedrag van een land ten opzichte van China.

## Referenties

- Alesina, A., & Dollar, D. (2000). Who Gives Foreign Aid to Whom and Why? *Journal of Economic Growth (Boston, Mass.)*, 5(1), 33–63.  
<https://doi.org/10.1023/A:1009874203400>
- Alesina, A., & Weder, B. (2002). Do Corrupt Governments Receive Less Foreign Aid? *American Economic Review*, 92(4), 1126–1137.  
<https://doi.org/10.1257/00028280260344669>
- Bailey, M. A., & Voeten, E. (2018). A Two-Dimensional Analysis of Seventy Years of United Nations Voting. *Public Choice*, 176, 33–55.  
<https://doi.org/10.2139/SSRN.3166115>
- Balding, C. (2018). Why Countries Are Turning Against China’s Belt and Road. *Foreign Affairs*. <https://www.foreignaffairs.com/articles/china/2018-10-24/why-democracies-are-turning-against-belt-and-road>
- Berthelemy, J. (2006). Bilateral Donors’ Interest vs. Recipients’ Development Motives in Aid Allocation: Do All Donors Behave the Same? *Review of Development Economics*, 10(2), 179–194. <https://doi.org/10.1111/j.1467-9361.2006.00311.x>
- Brautigam, D. (2020). A Critical Look at Chinese ‘Debt-Trap Diplomacy’: The Rise of a Meme. *Area Development and Policy*, 5(1), 1–14.  
<https://doi.org/10.1080/23792949.2019.1689828>
- Brazys, S., & Dukalskis, A. (2017). Canary in the Coal Mine? China, the UNGA, and the Changing World Order. *Review of International Studies*, 43(4), 742–764.  
<https://doi.org/10.1017/S0260210517000067>
- Brazys, S., & Panke, D. (2017). Why Do States Change Positions in the United Nations General Assembly? *International Political Science Review*, 38(1), 70–84.  
<https://doi.org/10.1177/0192512115616540>
- Chellaney, B. (2017). *China’s Debt-Trap Diplomacy*. Project Syndicate. <https://www.project-syndicate.org/commentary/china-one-belt-one-road-loans-debt-by-brahma-chellaney-2017-01>
- Chen, M. (2020). Beyond Donation: China’s Policy Banks and the Reshaping of Development Finance. *Studies in Comparative International Development*, 55(4), 436–459. <https://doi.org/10.1007/S12116-020-09310-9>
- Custer, S., Dreher, A., Elston, T., Escobar, B., Fedorochko, R., Fuchs, A., Ghose, S., Lin, J., Malik, A., Parks, B., Solomon, K., Strange, A., Tierney, M., Vlasto, L., Walsh, K.,

- Wang, F., Zaleski, L., & Zhang, S. (2023). *Tracking Chinese Development Finance: An Application of AidData's TUFF 3.0 Methodology*.
- Dollar, D. (2018). Is China's Development Finance a Challenge to the International Order? *ERN: Other Development Economics: Macroeconomic Issues in Developing Economies (Topic)*, 13(2), 283–298. <https://doi.org/10.1111/AEPR.12229>
- Dollar, D., & Levin, V. (2006). The Increasing Selectivity of Foreign Aid, 1984–2003. *World Development*, 34(12), 2034–2046. <https://doi.org/10.1016/J.WORLDDEV.2006.06.002>
- Dreher, A., Nunnenkamp, P., & Thiele, R. (2008). Does US aid buy UN general assembly votes? A disaggregated analysis. *Public Choice*, 136(1–2), 139–164. <https://doi.org/10.1007/S11127-008-9286-X>
- Dreher, A., & Sturm, J. E. (2012). Do the IMF and the World Bank influence voting in the UN General Assembly? *Public Choice*, 151(1–2), 363–397. <https://doi.org/10.1007/S11127-010-9750-2>
- Ferdinand, P. (2014). Rising Powers at the UN: An Analysis of the Voting Behaviour of BRICS in the General Assembly. *Third World Quarterly*, 35(3), 376–391. <https://doi.org/10.1080/01436597.2014.893483>
- Field, A. P. (2018). *Discovering Statistics Using IBM SPSS Statistics*.
- Furuoka, F. (2017). Determinants of China's and Japan's Foreign Aid Allocations in Africa. *African Development Review*, 29(3), 376–388. <https://doi.org/10.1111/1467-8268.12275>
- Gangte, L. (2020). The Debt-Trap Diplomacy Revisited. *Artha Journal of Social Sciences*, 19(2), 53–66. <https://doi.org/10.12724/AJSS.53.4>
- García-Herrero, A. (2011). What Explains the Low Profitability of Chinese Banks? *SSRN Electronic Journal*. <https://doi.org/10.2139/SSRN.1514291>
- Gelpern, A., Horn, S., & Trebesch, C. (2021). How China Lends: A Rare Look into 100 Debt Contracts with Foreign Governments. *SSRN Electronic Journal*. <https://doi.org/10.2139/SSRN.3840991>
- GFDC. (2023). *Countries of the Belt and Road Initiative (BRI)*. <https://greenfdc.org/countries-of-the-belt-and-road-initiative-bri/>
- Goddard, S. E., & Nexon, D. H. (2016). The Dynamics of Global Power Politics: A Framework for Analysis. *Journal of Global Security Studies*, 1(1), 4–18. <https://doi.org/10.1093/JOGSS/OGV007>
- Halperin, S., & Heath, O. (2020). *Political Research: Methods and Practical Skills*.

- Hameiri, S., & Jones, L. (2018). China Challenges Global Governance? Chinese International Development Finance and the AIIB. *International Affairs*, 94(3), 573–593.  
<https://doi.org/10.1093/IA/IY026>
- Herre, B., & Roser, M. (2023). The ‘Regimes of the World’ Data: How Do Researchers Measure Democracy? *Our World in Data*. <https://doi.org/10.23696/MCWT-FR58>
- Hillman, J. E. (2020). The Emperor’s New Road: China and the Project of the Century. In *The Emperor’s New Road: China and the Project of the Century*. Yale University Press.  
<https://doi.org/10.33167/1645-4677.daxiyangguo2021.26/pp.151-158>
- Himmer, M., & Rod, Z. (2022). Chinese Debt Trap Diplomacy: Reality or Myth? *Journal of the Indian Ocean Region*, 18(3), 250–272.  
<https://doi.org/10.1080/19480881.2023.2195280>
- Hoeffler, A., & Outram, V. (2011). Need, Merit, or Self-Interest-What Determines the Allocation of Aid?. *Review of Development Economics*, 15(2), 237–250.  
<https://doi.org/10.1111/j.1467-9361.2011.00605.x>
- Ikenberry, G. J. (2018). The End of Liberal International Order? *International Affairs*, 94(1), 7–23. <https://doi.org/10.1093/IA/IIX241>
- Istomin, I. (2018). Titans Jousting for the Mob: Great Powers and Voting in the UN General Assembly. *Journal of International Analytics*, 2, 7–18. <https://doi.org/10.46272/2587-8476-2018-0-2-7-18>
- Johnson, C. K. (2016). *President Xi Jinping’s “Belt and Road” Initiative*.
- Keohane, R. (1965). Political Influence in the General Assembly. *International Conciliation*, 557, 1–64. [https://heinonline.org/hol-cgi-bin/get\\_pdf.cgi?handle=hein.journals/intcon36&section=7&casa\\_token=mQE51E0flo0A AAAA:LSQotajgh1ejHKfDA073TeJ7rGw7SSk5xpFNVDTOSVUASlCpBtdFmv3T9XHq0\\_J2cBVtUV7G](https://heinonline.org/hol-cgi-bin/get_pdf.cgi?handle=hein.journals/intcon36&section=7&casa_token=mQE51E0flo0A AAAA:LSQotajgh1ejHKfDA073TeJ7rGw7SSk5xpFNVDTOSVUASlCpBtdFmv3T9XHq0_J2cBVtUV7G)
- Kong, B., & Gallagher, K. P. (2017). Globalizing Chinese Energy Finance: The Role of Policy Banks. *Journal of Contemporary China*, 26(108), 834–851.  
<https://doi.org/10.1080/10670564.2017.1337307>
- Lentner, H. H. (2005). Hegemony and Autonomy. *Political Studies*, 53(4), 735–752.  
<https://doi.org/10.1111/J.1467-9248.2005.00554.X>
- Levitsky, Steven., & Way, Lucan. (2010). *Competitive Authoritarianism: Hybrid Regimes After the Cold War* (1st ed., Vol. 1). Cambridge University Press.

- Li, X. (2023). How Does the BRI Reflect China's Rise and Its Influence in World Politics? *Journal of Applied Economics and Policy Studies*, 1(1), 1–11.  
<https://doi.org/10.54254/2977-5701/1/2023001>
- Lijphart, A. (1963). The Analysis of Bloc Voting in the General Assembly: A Critique and a Proposal. *American Political Science Review*, 57(4), 902–917.  
<https://doi.org/10.2307/1952608>
- Liu, K. (2023). The Chinese Debt Trap Diplomacy Narrative: An Empirical Analysis. *Statistics, Politics and Policy*, 14(1), 19–44. <https://doi.org/10.1515/SPP-2022-0017>
- Lührmann, A., Tannberg, M., & Lindberg, S. (2018). *Regimes of the World*.
- Lumsdaine, D. Halloran. (1993). *Moral Vision in International Politics: The Foreign Aid Regime, 1949-1989*. Princeton University Press.
- Naim, M. (2007). Rogue Aid. *Foreign Policy*, 159(159), 96–95.
- Neumayer, E. (2003). Do Human Rights Matter in Bilateral Aid Allocation? A Quantitative Analysis of 21 Donor Countries. *Social Science Quarterly*, 84(3), 650–666.  
<https://doi.org/10.1111/1540-6237.8403010>
- Nye, J. S. (2004). Soft Power: The Means To Success In World Politics. *Foreign Policy*, 80, 153. <https://doi.org/10.2307/1148580>
- Nye, J. S. (2011). Power: Hard, Soft, and Smart. *The Encyclopedia of Peace Psychology*.  
<https://doi.org/10.1002/9780470672532.WBEP216>
- OECD. (2024a). *Official Development Assistance - Definition and Coverage*.  
<https://www.oecd.org/dac/financing-sustainable-development/development-finance-standards/officialdevelopmentassistancedefinitionandcoverage.htm>
- OECD. (2024b). *Other Official Flows (OOF)*. <https://data.oecd.org/df/other-official-flows-oof.htm>
- OECD. (2024c). *Flows by Donor (ODA+OOF+Private)*. [https://data-explorer.oecd.org/vis?fs\[0\]=Topic%2C1%7CDevelopment%23DEV%23%7COfficial%20Development%20Assistance%20%28ODA%29%23DEV\\_ODA%23&pg=0&fc=Topic&bp=true&snb=10&df\[ds\]=dsDisseminateFinalDMZ&df\[id\]=DSD\\_DAC1%40DF\\_DAC1&df\[ag\]=OECD.DCD.FSD&df\[vs\]=1.0&pd=2010%2C2020&dq=G7.1010%2B200%2B11010...USD.Q.&ly\[rw\]=MEASURE&ly\[cl\]=TIME\\_PERIOD&to\[TIME\\_PERIOD\]=false&vw=tb](https://data-explorer.oecd.org/vis?fs[0]=Topic%2C1%7CDevelopment%23DEV%23%7COfficial%20Development%20Assistance%20%28ODA%29%23DEV_ODA%23&pg=0&fc=Topic&bp=true&snb=10&df[ds]=dsDisseminateFinalDMZ&df[id]=DSD_DAC1%40DF_DAC1&df[ag]=OECD.DCD.FSD&df[vs]=1.0&pd=2010%2C2020&dq=G7.1010%2B200%2B11010...USD.Q.&ly[rw]=MEASURE&ly[cl]=TIME_PERIOD&to[TIME_PERIOD]=false&vw=tb)
- Paris Club. (2023). *Paris Club*. <https://clubdeparis.org>

- Ray, R., Gallagher, K. P., Kring, W., Pitts, J., & Simmons, B. A. (2021). Geolocated Dataset of Chinese Overseas Development Finance. *Scientific Data*, 8(1).  
<https://doi.org/10.1038/S41597-021-01021-7>
- Rolland, N. (2017). *China's Eurasian Century?: Political and Strategic Implications of the Belt and Road Initiative*. The National Bureau of Asian Research.
- Sandhu, T. P. S. (2021). Debunking China's Debt Trap Diplomacy. *International Journal of Political Science and Governance*, 3(2), 152–155.  
<https://doi.org/10.33545/26646021.2021.V3.I2C.127>
- Serbina, E. (2022). Some Aspects of Chinese Policy Banks' Activity at the Present Time. *Problemy Dalnego Vostoka*, 1, 111. <https://doi.org/10.31857/S013128120018450-6>
- Tull, D. M. (2006). China's engagement in Africa: scope, significance and consequences. *The Journal of Modern African Studies*, 44(3), 459–479. <https://doi.org/info:doi/>
- United Nations. (2024). *Groups of Member States*. <https://www.un.org/en/model-united-nations/groups-member-states>
- Vincent, J. E. (1971). Predicting Voting Patterns in the General Assembly. *American Political Science Review*, 65(2), 471–498. <https://doi.org/10.2307/1954462>
- Voeten, E. (2000). Clashes in the Assembly. *International Organization*, 54(2), 185–215.  
<https://doi.org/10.1162/002081800551154>
- Voeten, E. (2012). Data and Analyses of Voting in the UN General Assembly. *Political Institutions: International Institutions EJournal*. <https://doi.org/10.2139/SSRN.2111149>
- World Bank. (2024a). *GDP (current US\$) | Data*.  
<https://data.worldbank.org/indicator/NY.GDP.MKTP.CD>
- World Bank. (2024b). *World Bank Group Country Classifications by Income Level*.  
<https://blogs.worldbank.org/en/opendata/new-world-bank-group-country-classifications-income-level-fy24>
- World Bank. (2024c). *World Integrated Trade Solution Data*.  
<https://prosperitydata360.worldbank.org/en/dataset/WB+WITS>

# Bijlage I. Dataset

land	jaar	stem	schuld	inkomen	handelsvolume	regime	bri	stemfractie	inkomen_interactie	handelsvolume_interactie	regime_interactie	bri_interactie	stemfractie_interactie	
1	Alghanistan	2014	.1333333333333333	.0000000000000000	1	2.1787923503725923	1	0	1	1.81	14.74	.67	.47	-32
2	Albania	2014	.679487179487180	.0000000000000000	3	5.0952221646346380	2	0	0	-27	11.70	-.38	.47	.72
3	Algeria	2014	.128205128205128	.0000000000000000	3	5.4417198504105620	1	0	1	-27	11.34	.67	.47	-32
4	Andorra	2014	.679487179487180	.0000000000000000	4	.0812488214319418	10	0	0	-1.31	16.93	.	.47	.72
5	Angola	2014	.142857142857143	5.4077921322444270	3	41.3617439105449100	1	0	1	1.13	109.33	-2.79	-1.96	1.35
6	Antigua and Barbuda	2014	.146666666666667	.0000000000000000	4	12.164326762676940	10	0	1	-1.31	4.33	.	.47	-32
7	Argentina	2014	.217948717948718	.5086887155885691	4	2.2328441054172244	2	0	1	-67	7.52	-.19	.24	-.17
8	Armenia	2014	.337662337662338	.0000000000000000	2	2.8357017855520694	1	0	0	.77	14.06	.67	.47	.72
9	Australia	2014	.910256410256410	.0000000000000000	4	10.3411462719216600	3	0	0	-1.31	6.23	-1.42	.47	.72
10	Austria	2014	.628205128205128	.0000000000000000	4	2.1812096814192060	3	0	0	-1.31	14.74	-1.42	.47	.72
11	Azerbaidjan	2014	.185714285714286	.0000000000000000	3	1.7948225103426392	1	0	1	-27	15.14	.67	.47	-32
12	Bahamas	2014	.216216216216216	.0000000000000000	4	6.4291104018083450	10	0	1	-1.31	10.31	.	.47	-32
13	Bahrain	2014	.153846153846154	.0000000000000000	4	4.6727951264176550	0	0	1	-1.31	12.14	1.71	.47	-32
14	Bangladesh	2014	.102564102564103	3567424816330246	2	6.8512407369821120	1	0	1	.51	6.49	.44	.31	-.21
15	Barbados	2014	.184210526315789	.0000000000000000	4	1.8662853905746009	2	0	1	-1.31	15.07	-.38	.47	-32
16	Belarus	2014	.205479452054794	1.9420012361826176	3	3.1495342529771240	1	1	0	.23	-11.84	-.58	.49	-.62
17	Belgium	2014	.740259740259740	.0000000000000000	4	6.019966668923820	3	0	0	-1.31	10.74	-1.42	.47	.72
18	Belize	2014	.194444444444444	.0000000000000000	3	4.8507681449011280	10	0	1	-27	11.95	.	.47	-32
19	Benin	2014	.227272727272727	.0000000000000000	1	33.5377848183622260	2	0	1	1.81	-17.95	-.38	.47	-32
20	Bhutan	2014	.186666666666667	.0000000000000000	2	.5972094177439224	2	0	1	.77	16.39	-.38	.47	-32
21	Bolivia (Plurinational State of)	2014	.146666666666667	.0000000000000000	2	3.8082242444517975	2	0	1	.77	13.04	-.38	.47	-32
22	Bosnia and Herzegovina	2014	.653333333333333	.0000000000000000	3	2.0426706488189760	2	0	0	-27	14.88	-.38	.47	.72
23	Botswana	2014	.184210526315789	.0000000000000000	3	2.7426950626448456	3	0	1	-27	14.15	-1.42	.47	-32
24	Brazil	2014	.153846153846154	.0394086306373160	3	4.6317928789106570	2	0	1	-26	11.72	-.36	.45	-.31
25	Brunei Darussalam	2014	.103896103896104	.0000000000000000	4	14.9179402547025240	10	0	1	-1.31	1.46	.	.47	-32
26	Bulgaria	2014	.705132820512820	.0000000000000000	3	4.4013387982686645	2	0	0	-27	12.42	-.38	.47	.72
27	Burkina Faso	2014	.173333333333333	.0000000000000000	1	2.1243830898584050	2	0	1	1.81	14.80	-.38	.47	-32
28	Burundi	2014	.281250000000000	.0000000000000000	1	1.7258803418441670	1	0	1	1.81	15.21	.67	.47	-32
29	Cabo Verde	2014	.231884057971014	.0000000000000000	2	2.9548661339710667	2	0	1	.77	13.93	-.38	.47	-32
30	Cambodia	2014	.135135135135135	3.0895103551729750	1	22.2682175636559450	1	1	1	-356	12.18	-1.31	1.13	.63
31	Cameroon	2014	.389610389610390	2.2092459886375364	2	8.4193587131618150	1	0	1	-.86	-9.21	-.75	-.52	.36
32	Canada	2014	.119230769230769	.0000000000000000	4	3.5685233176944830	3	0	0	-1.31	13.29	-1.42	.47	.72
33	Central African Republic	2014	.324324324324324	.0000000000000000	1	2.244743127267900	10	0	1	1.81	14.67	.	.47	-32
34	Chad	2014	.250000000000000	.0000000000000000	1	3.9984283514373880	1	0	1	1.81	12.84	.67	.47	-32
35	Chile	2014	.217948717948718	.0000000000000000	4	14.3266895488884830	3	0	1	-1.31	2.07	-1.42	.47	-32
36	Colombia	2014	.263157894736842	.0000000000000000	3	5.4872273158590130	2	0	1	-27	11.29	-.38	.47	-32
37	Comoros	2014	.176470588235294	.0000000000000000	1	4.2608427328162400	2	0	1	1.81	12.57	-.38	.47	-32
38	Congo	2014	.152777777777778	3.6619041451016880	2	52.1951653746102050	1	0	1	-1.94	93.98	-1.68	-1.18	.81
39	Costa Rica	2014	.256410256410256	.0000000000000000	3	9.7254206224360420	3	0	1	-27	6.87	-1.42	.47	-32
40	Croatia	2014	.657894736842105	.0000000000000000	4	2.273892698203565	2	0	0	-1.31	14.64	-.38	.47	.72
41	Cuba	2014	.142857142857143	2388557768466815	3	1.6726384897440332	0	0	1	-.21	11.77	1.32	.36	-.25
42	Cyprus	2014	.602564102564103	.0000000000000000	4	5.7320014886254530	3	0	0	-1.31	11.04	-1.42	.47	.72
43	Czech Republic	2014	.730769230769231	.0000000000000000	4	6.153817167575840	3	0	0	-1.31	10.60	-1.42	.47	.72
44	Côte D'Ivoire	2014	.347826086956522	2.3620863051798130	2	3.36067121100097630	1	0	1	-.98	-17.10	-.84	-.59	.41
45	Democratic People's Republic of K...	2014	.202702702702703	.0000000000000000	1	.0000000000000000	0	0	1	1.81	17.01	1.71	.47	-32
46	Democratic Republic of the Congo	2014	.259259259259259	.7023746338643975	1	11.7686546937696920	1	0	1	.59	1.55	.22	.15	-.11
47	Denmark	2014	.717948717948718	.0000000000000000	4	3.5859093191140223	3	0	0	-1.31	13.27	-1.42	.47	.72
48	Djibouti	2014	.155844155844156	.0000000000000000	2	49.4019620269624500	1	0	1	.77	-34.49	.67	.47	-32
49	Dominica	2014	.296296296296296	.1191886491626441	3	6.7646242789991400	10	0	1	-.24	8.82	.	.42	-.29
50	Dominican Republic	2014	.179487179487180	.0000000000000000	3	2.3250548808728406	3	0	1	-27	14.59	-1.42	.47	-32
51	Ecuador	2014	.128205128205128	.5409437569736325	3	4.3447438085300290	2	0	1	-.13	6.01	-.18	.23	-.16
52	Egypt	2014	.115384615384615	.0000000000000000	2	3.6822364038117352	10	0	1	.77	13.17	.	.47	-32
53	El Salvador	2014	.194805194805195	.0000000000000000	2	2.6753800371276270	2	0	1	.77	14.22	-.38	.47	-32